

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. VIII

Issue 5

August 2018

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளடக்கம்

பக்கம்

ஸௌப் டிவென்	4
இம்மாதச் செய்தி	16
சாவித்ரி	17
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	19
பெரிய காரியம்	22
அஜெண்டா	25
The Life Divine – Outline	27
மனித சுபாவம்	29
நெஞ்சுச்குரிய நினைவுகள்	33
ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆள்மீகீ சிந்தனைகள் - (Part III)	35
அன்பர் அனுபவம்	40
வாழ்க்கை வழங்குவது படிப்படியான வளர்ச்சி. அருள் வழங்குவது அதிரடி வளர்ச்சி	42
நம் வாழ்க்கையில் விழிப்பற்ற தன்மையின் அளவு	49
அன்னை இலக்கியம் ருரு	52

ஜீவியத்தின் ஒரை

ஐகையீல்

தவறு சரியானால்
ஜடம்
குட்சமமாகும்.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் கே பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

கலப் பிவைன்

**II/2. Brahman, Purusha, Ishwara—Maya, Prakriti,
Shakti**

Page 327

Para 6

In fact, there is nothing fantastic in universal Self-existence.

It is our own inability to seize the supreme clue to its existence.

It is our inability to discover the secret plan of its action.

The Self-existent is the Infinite.

Its way of being must be the way of the Infinite.

But our consciousness is limited.

Our reason is built upon things finite.

A finite consciousness cannot be a measure of the Infinite.

This smallness cannot judge that Immensity.

This poverty cannot conceive the opulent management of those riches.

An ignorant half-knowledge cannot follow the motions of an All-Knowledge.

II/2. பிரம்மம், புருஷா, ஈஸ்வரா — மரயை, பிரக்ரதி, சக்தி

உண்மையில் சத் என்பது அறிய முடியாத ஒன்றல்ல.

அதன் இருப்பிற்கான தட்டயத்தை நாம் கண்டுகொள்ள முடியாத நம் இயலாமை அது.

அதன் செயல்பாட்டின் ரகசிய திட்டத்தை கண்டறிய முடியாத நம் இயலாமை அது.

சத் அனந்தமானது.

அது ஜீவனாவதைப் போல் அனந்தமாகிறது.

நம் ஜீவியம் வரையறைக்குட்பட்டது.

சிறியதை அடிப்படையாகக் கொண்டு நம் பகுத்தறிவு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறிய ஜீவியத்தைக் கொண்டு அனந்தத்தை அளவிட முடியாது.

அற்பமானது பிரம்மாண்டத்தை மதிப்பிட முடியாது.

வறுமை, ஜஸ்வர்யத்தை நிர்வாகம் செய்யும் வளமையைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது.

அஞ்ஞானம் அனைத்து ஞானங்களும் ஒருங்கிணைந்த பெருஞ்ஞானத்தின் இயக்கத்தை அறிய முடியாது.

Our reasoning is based upon our experience.

Our experience is of the finite operations of physical Nature.

It is based on an incomplete observation.

It is an uncertain understanding of something that acts within limits.

It has organised on that basis certain conceptions.

It seeks to make these conceptions general and universal.

Whatever contradicts them it regards as irrational.

It regards them as false or inexplicable.

But there are different orders of the reality and the conceptions.

There are different measures.

The standards suitable to one need not be applicable to another order.

Our physical being is built first upon an aggregate.

It is an aggregate of infinitesimals, electrons, atoms, molecules, cells.

There is a law of action of these infinitesimals.

நம் பகுத்தறிவு நம் அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

நம் அனுபவம் பிரகிருதியின் சிறிய நடவடிக்கைகளால் எழுந்தது.

முழுமையற்ற பார்வையின் அஸ்திவாரத்தில் ஏற்பட்டது அது. வரையறைக்குட்பட்டு இயங்கும் ஒன்றைப்பற்றிய நிச்சயமற்ற அறிவு அது.

அவ்வடிப்படையில் அது சில கருத்துகளின் அமைப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இக்கருத்துகளை அது பொதுவானதாகவும் பிரபஞ்சத்திற்குரியதாகவும் ஆக்க முனைகிறது.

அதற்கு மாறானவைகளை பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாதவைகளாகக் கருதுகிறது.

அவைகளை தவறானவைகளாக அல்லது விளக்க முடியாதவைகளாகப் பார்க்கிறது.

ஆனால் சத்தியத்தின் மாறுபட்ட முறைகளும் கருத்துகளும் உள்ளன.

அங்கு வேறுபட்ட நடவடிக்கைகள் உண்டு.

ஒரு விஷயத்திற்குத் தகுந்த அளவுகோல்கள் பிறவற்றிற்கு ஏற்படுத்தைக் கீருக்கும் அவசியமில்லை.

முதலில் நம் உடல் திரண்ட ஒரு முழுமையின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

அது நுண்ணுயிர்கள், மின்னணுக்கள், அணுக்கள், அணுத்திரள்கள், உயிரணுக்கள் இவற்றின் திரட்சி.

இவைகளின் செயல்களுக்கான சட்டம் அங்கு உண்டு.

It does not explain all the physical workings.

அனைத்து செயல்பாடுகளுக்கும் அது விளக்கம் அளிக்கவில்லை.

It does not explain even the human body.

மனித உடலையும் அது விளக்கவில்லை.

It does not cover all process of man's supraphysical parts.

மனிதனின் உடலைத் தாண்டிய கரணங்களின் அனைத்து செய்முறைகளையும் அது சேர்க்கவில்லை.

It does not cover his life, mind or soul movements.

அவனுடைய வாழ்வு, மனம், ஆத்மா இவற்றின் இயக்கங்களையும் அது விளக்கவில்லை.

In the body finites have been formed with their own habits.

உடலில் வரையறைக்குட்பட்ட சிறிய பொருட்கள் அவற்றிற்கேயுரிய பழக்கங்களோடு உருவாகியுள்ளன.

They have their own properties, and ways of action.

அவைகளுக்கு தம் சொந்த இயல்புகள் மற்றும் செயல்படும் வழிகள் உண்டு.

The body itself is a finite.

உடலே வரையறைக்குட்பட்ட ஒரு சிறியது.

It is not a mere aggregate of these smaller finites.

அது சிறியவற்றின் திரட்சி மட்டுமல்ல.

It uses these finites as parts, organs, instruments of its operations.

சிறியவற்றை அது தன் இயக்கங்களுக்கு ஏற்ற பகுதிகளாக, கரணங்களாக, கருவிகளாக பயன்படுத்துகிறது.

It has developed a being.

அது ஒரு ஜீவனை உருவாக்கியுள்ளது.

It is dependent upon these elements or constituents.

அது இந்த கூறுகள் அல்லது உறுப்புகளைச் சார்ந்துள்ளது.

It has a general law which surpasses its dependence.

அதற்கு பொதுவான சட்டம் உண்டு. அது இச்சார்பு நிலைக்கு மேம்பட்டுள்ளது.

The life and mind again are supraphysical finites.

மீண்டும் வாழ்வும் மனமும் உடலைக் கடந்த சிறியவைகள்.

They have a more subtle mode of operation of their own.

அவற்றிற்கு தம் சொந்தமான அதிக சூட்சுமமான இயக்க முறை உண்டு.

They are not dependent on physical parts for instrumentation.

அவை செயல்பட உடற்கரணங்கள் தேவையில்லை.

They have an intrinsic character.

அவைகளுக்கு உள்ளார்ந்த இயல்பு உண்டு.

There is something more in our vital, mental being.

நம் உணர்வு மற்றும் மனத்தின் ஜீவனில் இன்னும் அதிகமானவை உண்டு.

There is something more in our vital, mental forces.

நம் உணர்வு மற்றும் மனத்தின் ஆற்றல்களில் இன்னும் அதிகமானவை உண்டு.

It is more than the functioning of a physical body.

அது ஜட உடலின் செயல்பாட்டைவிட அதிகமானது.

But, again, each finite has behind it an Infinite.

ஆனால், மீண்டும், ஒவ்வொரு அணுவின் பின்னும் ஒரு அனந்தம் உள்ளது.

It supports and directs the finite it has made.

தான் உருவாக்கிய அணுவை அது ஆதரிக்கிறது மற்றும் இயக்குகிறது.

The being, law and process of the finite can be understood.

சிறியதன் ஜீவன், சட்டம் மற்றும் செய்முறையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

But only with a knowledge of that which is occult within it.

ஆனால் அதனுள் நுண்ணியமாக அமையப் பெற்றுள்ள ஞானத்தால் மட்டுமே அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

Our finite knowledge, conceptions may be valid within their limits.

நம் சிற்றறிவு, எண்ணங்கள் இவை அவற்றின் அளவுக்குட்பட்டவை.

But they are incomplete and relative.

ஆனால் அவை முடிவு பெறாதவை மற்றும் சார்புடையவை.

A law may be founded on what is divided in Space and Time.

இடம் மற்றும் காலத்தின் பிரிவினையை அடிப்படையாகக் கொண்டது சட்டம்.

But it cannot be applied to the being and action of the Indivisible.

அச்சட்டம் ஜீவனுக்கும், பகுக்க முடியாததன் செயலுக்கும் பொருந்தாது.

It cannot be applied to the spaceless and timeless Infinite.

அச்சட்டத்தை காலம் நேரத்தைக் கடந்த அனந்தத்திற்கு செலுத்த முடியாது.

But it also cannot be applied to a Time Infinite or a Space Infinite.

அதை காலம் அல்லது இட அனந்தத்திற்கும் பொருத்த முடியாது.

A law may be binding for our superficial being.

சட்டம் நம் மேம்போக்காக உள்ள ஜீவனைக் கட்டுப்படுத்தலாம்.

But it need not be binding on what is occult within us.

ஆனால் அது நம்முள் உள்ள நுண்ணிய தளத்தைச் சேர்ந்த விஷயங்களைக் கட்டுப்படுத்தாது.

Again our intellect is founded on reason.

நம் அறிவாற்றல் காரண அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

Therefore it finds it difficult to deal with the infrarational.

ஆகையால், அது அந்நிலைக்குக் கீழுள்ளவற்றைக் கையாளுவது கடினமாக உள்ளது.

Life is infrarational.

வாழ்வு காரணமற்றது.

Our intellectual reason applies itself to life.

நம் பகுத்தறிவை நாம் வாழ்விற்குக் கற்பிக்கிறோம்.

But it is constantly forcing upon it a control, a measure.

ஆனால், அது வாழ்வின் மீது ஒரு தொடர்ந்த கட்டுப்பாட்டை மற்றும் அளவை ஏற்படுத்துகிறது.

That either succeeds in petrifying life or constraining it.

அது வாழ்வை செயலிழக்கச் செய்கிறது அல்லது குறுக்குகிறது.

Rigid forms and conventions then imprison its capacity.

கடினமான ரூபங்கள் மற்றும் நம் பழக்க வழக்கங்கள் அதன் திறனை சிறைப்படுத்துகின்றன.

This ends by a bungle, a revolt of life.

இது குழறுபடியை ஏற்படுத்தி வாழ்வில் குழப்பத்தை உருவாக்குகிறது.

It ends in a decay of the systems built upon it by our intelligence.

நம் அறிவாற்றலால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அமைப்பை இது சிதைக்கிறது.

An intuition is needed which the intellect does not have at its command.

ஷுகித்தறியும் உள்ளுணர்வு அறிவுக்கு இருப்பதில்லை.

It does not always listen to the intuition when it comes.

உள்ளுணர்வின் செயல்பாட்டை அது எப்போதும் கேட்பதில்லை.

It is still more difficult for our reason to deal with the suprarational.

பகுத்தறிவைக் கடந்த நிலையில் உள்ள அறிவை நாம் அறிவது அதைவிடக் கடினமானது.

The suprarational is the realm of the spirit.

இத்தளம் ஆன்மாவுக்குரியது.

Reason is lost in its largeness, subtlety, profundity of its movement.

Here intuition and inner experience alone are the guide.

There may be another guide.

But there intuition is only a sharp edge.

It is only an intense projected ray.

The final enlightenment must come from the Truth-consciousness.

It must come from a supramental vision and knowledge.

(Contd...)

◦ ◦ ◦ ◦

ஈடு அரவிந்த சூடர்

கார்வம், தியிர் என்பதை நாம் அகந்தை என்றறிவோம். உலகத்திலிருந்தும், பரமாத்மாவிலிருந்தும் ஜீவாத்மாவைப் பிரிப்பது அகந்தை என்கிறார் பகவான். ஒருவன் அழிபட்டு விழுந்தால், நம்முடலில் வலி தெரிவதில்லை. ஏனெனில் அவனுடல், நம் உடலிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. பிரிப்பது அகந்தை. சம்பந்தமில்லாத ஒருவர் வெற்றி நமக்கு சந்தோஷம் தருவதில்லை. ஏனெனில் அவனுடைய சந்தோஷம் வேறு, நம் சந்தோஷம் வேறு. இவற்றைப் பிரிப்பது அகந்தை. எதிரேயுள்ளவருடைய எண்ணம் நமக்குப் புலப்படுவதில்லை. புலப்படாமல் தடுப்பது அகந்தை. அகந்தை அழிந்த நிலையில் பிறர் எண்ணம் நம் எண்ணமாகவும், மற்றவர் உணர்ச்சி நம் உணர்ச்சியாகவும், அஞ்சலவர் வலி நம் உடலின் வலியாகவும் தெரியும். அது தெரியாதவரை அகந்தையுள்ளது எனப் பொருள்.

இதன் பரந்த தன்மை, சூட்சுமம் மற்றும் ஆழந்த அறிவில் பகுத்தறிவு தன்னை இழக்கிறது.

இங்கு உள்ளுணர்வு மற்றும் அக அனுபவம் மட்டுமே நம் வழிகாட்டி.

வேறு ஒரு வழிகாட்டியும் இருக்கலாம்.

ஆனால் அங்கு உள்ளுணர்வு ஒரு கூரிய முனையாக மட்டுமே இருக்கும்.

அது ஒரு தீவிரமான ஓளிக்கற்றையின் நீட்டிப்பாக மட்டுமே இருக்கும்.

முடிவான ஞானம் சத்திய ஜீவியத்திலிருந்து வர வேண்டும்.

அது சத்திய ஜீவிய தரிசனம் மற்றும் ஞானத்திலிருந்து வர வேண்டும்.

(தொடரும்...)

◦ ◦ ◦ ◦

ஜீவிய மணி

உலகம் என்ற ஆபரணத்தில் வைரமாக ஜோலிப்பது குடும்பம். இது மனிதனைத் தயார் செய்து உலகுக்களித்தது. தயார் செய்யும்-பொழுது அவனுது அகந்தையையும், சுயநலத்தையும் விரிவுபடுத்தி, குடும்பத்தின் சுயநலமாக, குடும்பத்தின் அகந்தையாக்கியது. தனிமனிதனுடைய பரநலம், குடும்பத்தின் சுயநலமாயிற்று. உலகம் ஒரே மனிதச் சமுதாயமாக வேண்டும் என்ற நிலையில், சுயநலமான குடும்பம் அழிந்து, பரநலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொது ஸ்தாபனங்கள் கம்பெனி, ஸ்தாபனம், சொஸெஸ்ட்டி ஆகியவை அதற்குப் பதிலாக ஏழ வேண்டும். முடியாட்சி முழந்து விட்டதால் இனிராஜாயில்லை. அகந்தை உலகத்திற்குச் செய்த சேவை பெரியது. இன்று மனிதன் உள்ள நிலைக்கு அவனைக் கொண்டு வந்தது அகந்தை என்கிறார் அன்னை. ஆனால் இனி அது தேவையில்லை எனில் அதை நாம் விட்டுவிட வேண்டும் என்கிறார் அன்னை.

இம்மாதச் செய்தி

சிறியதானாலும் சீரிய நோக்கம்
பெரிய காரியத்தைச் சாதிக்கும்.

சாவித்ரி

Page 211: His name the index of a failing hope

நம்பிக்கை இழந்ததின் நல்ல சின்னமான
அவன் பெயர்

- ❖ அழிந்த நட்சத்திரத்தின் எழுந்த நினைவு
- ❖ இறைவனை இதயத்தில் ஏந்தியவர் மட்டுமே தப்பித்தனர்
- ❖ தெரியுமே கவசம், நம்பிக்கையே வாள், என நடப்பது அவசியம்
- ❖ அடிக்கத் தயாரான கை, வேவு பார்க்கத் தயாரான கண்
- ❖ ஈட்டி போல் எழும் எதிர்ப்பின் எழுச்சி
- ❖ ஜோதியின் இராணுவம் வீரர்களையும், சிப்பாய்களையும் கொண்டது
- ❖ அந்த ஆபத்து விலகியது, அப்படி எதுவுமில்லை
- ❖ நிதானமான சுத்தமான சூழலில் சுதந்திரமாக நுழைந்தது
- ❖ மீண்டும் சுதந்திரமாக மூச்சவிட்டு, மறுபடியும் மகிழ்ந்து புன்முறுவதித்து
- ❖ மீண்டும் சூரிய ஒளியில் சுதந்திரமாக வாழ்ந்தனர்
- ❖ நரகத்தின் ஆட்சி நடந்தாலும், ஆத்மாவுக்கு அதிகாரமுண்டு
- ❖ மனித சஞ்சாரமற்ற பகுதியை பேச்சின்றி கடந்து சென்றான்
- ❖ சிகரம் அவனை நாடியது, பாதாளம் அவனைத் தேடியது
- ❖ எவரும் அவனைத் தடை செய்யவில்லை, எதிர்க்குரல் எழவில்லை
- ❖ படுகுழியில் விழுவது சுலபம், வேகமாகச் செல்லலாம்

- ❖ இரவை நோக்கித் திரும்பி நடந்தான்
- ❖ பெரு இருள் காத்திருக்கிறது, மோசமான ஆட்சியுள்ளது
- ❖ எல்லாம் தீமையின் கடுமையானால், மேலும் மோசமாகலாம்
- ❖ உடையுடுத்து, ஆடையை அவிழ்த்து நிர்வாணம் மோசம்
- ❖ கடவுள், சத்தியம், சொர்க்க லோக ஜோதி
- ❖ இதுவரை இருந்ததில்லை, அவற்றிற்கு அதிகாரமிருந்ததில்லை
- ❖ ஆழ்ந்த சமாதியுள் அழிந்து
- ❖ மனத்தில் எல்லையைக் கடந்து அடுத்த லோகத்தில்
- ❖ எல்லையைக் கடந்து, திருட்டு நடை போட்டு
- ❖ கண் பார்க்காது, ஆத்மாவே அறியும்
- ❖ கவசம் பொருந்திய ராஜ்யத்துள் நுழைந்தான்
- ❖ தன்னை இழந்த ஆத்மா போல் தறுதலையாயலைந்தான்
- ❖ அழுக்கடைந்த சுவர், காட்டு மனிதர் வாழும் இருண்ட குடிசைகள்
- ❖ கூரையற்ற குட்டிச் சுவர்கள், ஏராளமாய் அவளைச் சூழ்ந்தன
- ❖ குதர்க்க சக்தியின் பெருமை நிறை அரண்மனைகள்
- ❖ அமானுஷ்ய வீடுகள், பேய் வாழும் வீதிகள்
- ❖ தீமையின் பெருமையற்று அவலத்தை ஆர்வமாக ஏற்றனர்
- ❖ கவலை தோய்ந்த அற்புதம் வீழ்ந்தவரை அழுத்தியது
- ❖ நகரத்தின் கனவுலக மந்தம் சூழ்ந்தது

ஐங்கிளை

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/59. சுதந்திரமாகச் செயல்படும் எந்த மனைத்தை, நஸ்வை உள்பட, எந்த சமுதாயத்தையும் அழித்து விடுவான்.

- சுதந்திரம் என்பது பெரிய கொள்கையிலும் பெரியது.
- இறைவனுக்கு அடுத்தபடியான கொள்கை.
- வாழ்வில் சுதந்திரம் இறைவனுக்கேயுண்டு.
- எதையும் நம்பியில்லாத வாழ்வு சுதந்திரம்.
- கணித மேதைக்கு வருமானமில்லை, வருமானம் சம்பாதிக்க முடியவில்லை.
- மேதை வருமானத்தை நம்பியிருக்கிறார்.
- ஊரை நம்பாமல் வாழ முடியுமா?
- உணர்ச்சியை கைவிட்டால் உயிரிருக்குமா?
- உடலுக்கு சுதந்திரம் அமர வாழ்வு.
- அறிவுக்கு சுதந்திரம் ஜோதி.
- இறைவனுக்கு மறுபெயர் சுதந்திரம்.
- விடுதலை சுதந்திரமாகாது.
- தளையிலிருந்து விடுபடுவது விடுதலை.
- சுதந்திரம் சுயமானது, தளையுடன் சேராதது.
- ஆத்மா சுதந்திரமானது.
- என்றாலும் மனிதனில் தன் சுதந்திரத்தை இழந்து விட்டது.
- வாழ்வு என்பது மனிதன் ஏற்படுத்திய கட்டுக்கோப்பு.
- சுதந்திரம் அதற்கு வெளியேயுள்ளது.
- மனத்தில் தோன்றுவதைப் பேசமுடியாது.
- பேசினால் ‘உலகம்’ உடையும்.
- உண்ணை உலகை விட்டு வெளியேற்றுவர்.

- சுதந்திரமாக நினைக்க முடியாது, பேச முடியாது எனில் நடக்க முடியுமா?
- முதற்காரியமாக மனித ஏற்பாடெல்லாம் விரிசல் விடும்.
- இதில் எவரும் மனிதன், நல்லவன், கெட்டவன் என்ற பாகுபாடில்லை.
- பெற்றோருக்கு சுதந்திரமிருந்த நாளில் பிள்ளைகளை நையப் புடைத்தனர்.
- ஆசிரியர் சுதந்திரம் அவரைக் கண்டு நடுங்க வைத்தது.
- சுதந்திரம் இதுவரை கொடுமையாகச் செயல்பட்டது.
- சுதந்திரம் யாருக்கு?
- சமூக சக்திகளுக்கு சுதந்திரம்.
- அது வன்முறை.
- வன்முறை தன்னை இன்முறையாகக் கருதி செயல்படும்.
- கொள்ளைக் கூட்டம் சுதந்திரமாகச் செயல்பட்டது.
- ஊரை எரிக்க சுதந்திரம் பயன்பட்டது.
- அரசனுடைய சுதந்திரம் அந்தப்புரமாயிற்று.
- சர்க்கார் சுதந்திரம் எமர்ஜென்சியாகும்.
- சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கும் மனநிலை எழவில்லை.
- பெரிய திறமையை சிறிய கருவி பயன்படுத்துவது ஆபத்து.
- சிறு குழந்தை துப்பாக்கியுடன் விளையாடுவது போன்றது.
- சிறந்த மாணவன் பள்ளிக்குப் போக விரும்பமாட்டான்.
- அவனைப் பின்பற்றி எவரும் பள்ளிக்குப் போகாவிட்டால் பள்ளியில்லை.
- திருமணம் ஊர்க் கட்டுப்பாடு.
- கட்டுப்பாடு உடைந்தால் திருமணமில்லை.
- கட்டுப்பாடில்லை எனில் கடை வியாபாரமில்லை. சரக்கு கொள்ளை போகும்.
- News Paper-ம் கல்லாவும் இருந்தால் ஓவ்வொருவரும் பணம் போட்டு பேப்பர் எடுத்துக் கொள்வார்கள்.
- சுதந்திரம் கல்லாவைப் பறி போகச் செய்யும்.
- சுதந்திரம் வந்தால் நாகரீகம் வரும்.
- அல்பமான கட்டுப்பாடின்றியிருப்பது சுதந்திரம்.
- எந்த விஷயத்தில் - பணம், அதிகாரம், பொருள், பெண் - நமக்கு சுதந்திரமிருந்தால் நாம் நாகரீகமாக நடப்போம் என்பது நம் நிலை.
- இடம் கொடுத்தால் மடம் பிடிங்கினால் இடம் தர முடியாது.
- தீட்டிய மரத்தில் கூர் பாய்ந்தால் தீட்ட அனுமதிக்க முடியாது.
- மதியாதார் தலைவாசல் மிதிக்கக்கூடாது எனில் யார் வீட்டிற்குப் போக முடியும்?
- தமிழ் நாட்டுப் பழமொழி நாகரீகம் அறியும் பொக்கிஷம்.
- சுதந்திரம் அழிச்சாட்டமாவது பொதுவானது.
- சுதந்திரம் மனம் உயர வழி செய்வது நாகரீகம்.
- இறைவனுக்குரியது சுதந்திரம்.
- நாம் சுதந்திரம் பெற அந்த அளவில் இறைவனாக வேண்டும்.
- சுதந்திரம் முடிவான சட்டம், முடிவான பூரணம் என்பது பகவான் வாக்கு.
- நாடு பெற்ற சுதந்திரம் சுபீட்சத்திற்கு வழி செய்யும்.
- கல்வி சுதந்திரம் பெற்றால் அறிவு வளரும்.
- பெண் சுதந்திரம் குடும்பம் உயரும்.
- நினைவு பெறும் சுதந்திர மனம் மனம் வீசும்.
- சுதந்திரத்தை நாடுபவனுக்கு அளவு கடந்த சுபீட்சமுண்டு.

(தொடரும்)

ஐசீஐஐஇ

பெரிய காரியம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

நெடுநாள்முன் சரளமாகப் பேசுபவனை மேதை என்றனர். ஒவ்வொரு துறையிலும் பெரிய காரியம் உண்டு. எல்லாத் துறைகளிலும் பெரிய காரியமாக நினைப்பதை நாம் பெரிய காரியம் என்கிறோம். படிப்பு பெரியது. திறமை பெரியது. பதவி பெரியது. பணம் பெரியது. எது இருந்தால் அனைத்தும் அதை நாடி வருமோ அதையே நான் இங்குப் பெரிய காரியம் என்கிறேன். அது மேல் மனத்திற்கோ உள் மனத்திற்கோ அடி மனத்திற்கோ உரியதல்ல. ஆழ்மனம் பிரபஞ்சத்தைக் கடந்த பிரம்மத்தை எட்டுவதால் அதற்கேயுரியது. கடந்த நூற்றாண்டில் நடந்த பெரிய காரியம் உலகப் போரை வென்றதல்ல. இந்தியா பெற்ற விடுதலை பெரிய காரியம். ஏகாதிபத்தியங்கட்டு முடிவு கட்டியதால் அது பெரிய காரியம். இந்திய சுபீட்சம் உலக ஆன்மீக சுபீட்சமாகும். மனிதன் தன் முயற்சியால் சாதிப்பதாக நினைக்கிறான். அவன் சாதித்தவற்றை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவனுடைய முயற்சி தளர்ந்த நேரம் ஆண்டவன் சாதித்தது அது எனத் தெரியும். இந்தியா அஹிம்சையால் சுதந்திரம் பெற்றது. அஹிம்சை தோற்று ஹிம்சை தலையெடுத்து, அதுவே உண்மை என காந்திஜி கூறியிப்பின் சுதந்திரம் வந்தது. பேசுக்க திறமை உள்ளவன் பேசி சாதித்ததாக நினைத்தால், பேசுவதை புறக்கணித்து அவன் உண்மையைப் பாராட்டி சாதனை வந்தது தெரியும். மனிதன் செயலை விட்டு முழுவதும் விலகிய பொழுது சாதனை எழுவது உலக அனுபவம். எந்த பெரிய காரியத்தைச் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்யாத மனநிலை பெரிய காரியம். மனிதன் பெரிய காரியம் எனக் கருதுவது தனக்குச் செய்வது. அவன் முயற்சி அகந்தையின் முயற்சி. அகந்தை விலகினால் நடப்பது அகிலம் பெறும் நன்மை. அது பெரிய காரியம். இராமானுஜம் கணித மேதை. தனக்கு வருமானம் தேடினார். சொற்ப அளவில் பலித்தது.

தன்னை மறக்கும் நேரம் வந்தது. அவர் மேதாவிலாசம் உலகுக்கு வரும் நூறு ஆண்டு, ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பயன்படும்படி இறைவன் சாதித்தான். இறைவன் அதுபோல் சாதிக்க மனிதன் உதவுவது பெரிய காரியம். பெரிய காரியம் பெரிய காரியமாகவே இருக்க அது நடப்பது அவசியமில்லை. நடக்காதது நடக்கும் என நினைப்பது பெரிய எண்ணம். அது நடக்கும் என உணர்வது பெரிய காரியம். 1904-இல் பகவான் இந்தியாவுக்குப் பூரண சுதந்திரம் வரும் எனக் கூறியது பெரிய காரியம். 4 வருடத்தில் சூட்சுமத்தில் அது பூர்த்தியாயிற்று. சத்திய ஜீவியம் வரும் என அவர் கூறியதும் அது போன்றது. 1956-இல் அதுவும் பலித்தது. மக்கள் அதைப் பொருட்படுத்துவதில்லை, பாராட்டுவதில்லை. பெணகட்கு 1920-இல் ஓட்டுரிமை வந்தது, தொழிலாளிகட்கு 8 மணி நேர வேலை வந்தது, பள்ளிக்கூடங்களில் பிரம்பால் அடிப்பது நின்றது, காலனி நாடுகளுக்குச் சுதந்திரம் பெற உரிமை உண்டு என உலகம் ஏற்றது ஆகியவை சத்திய ஜீவியம் வரப் போகும் அறிகுறிகள். ஊனமுற்றவனை செவிடன், குருடன், நொண்டி எனக் கேலி செய்தது மாறி அவர்கள் பஸ் இரயிலில் உயரே ஏற ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கும் காலம், காலம் திருவுருமாறியதால் எனக் கூறலாம். முஸ்லீம் நாடுகளில் இன்றும் பெண் கல்வியை எதிர்க்கிறார்கள். இக்கடுமையான மனநிலையில் இங்கிலாந்து, ஹாலந்து, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் அரச பதவி பெண்களுக்குப் போயிற்று. காதாரீன் ரஷ்ய நாட்டு அரசியானாள். ஏழை படிக்க முயன்றால் தண்டனை பெற்றது அக்காலம். அவனை வற்புறுத்தி பாடம் போதிப்பது இக்காலம். இம்மாற்றம் பெரிய காரியம். பர்மா காட்டில் சென்ற இருவர் ஒரு புலியைக் கண்டனர். அது ஒருவரைக் குறி பார்த்தது. அடுத்தவர் அதை சுட்டுவிட்டார். என் புலியைக் கொன்றாய்? அது என்னைத் தின்ன நான் விரும்பினேன் என்றார் முதல்வர். அன்னையிடம் அவர்கள் அந்தச் செய்தியைக் கூறியபோது இது Divine Love தெய்வீக அன்பு என்றார். கூலி வேலை செய்பவர் செல்போனில் பேசுவது காலத்தால் பெரிய காரியம். மருமகள் மாமியார் மீது குறை சொன்னால் அது என் குடும்பத்தை நான் குறைத்துப்

பேசுவதில்லையா என்பது மனம் மாறுவதால் ஏற்படும் பெரிய காரியம். இராமானுஜம் கணித மேதையாகப் பிறந்தது மனித ஜென்மம் செய்த பெரிய காரியம். எடுக்கவா, கோர்க்கவா என்பது நட்பு பெரிய காரியமாக உயர்ந்தது. பெரிய காரியம் என்றும் உண்டு. காலத்தாலும், மனத்தாலும், சட்டத்தாலும், பண்பாலும் இன்று போய் நானை வா என்பது போன்ற பெரிய காரியம் எழுகின்றது. வேலை செய்த நாட்களுக்குக் கூலி கொடுப்பதில்லை என்ற உலகில் வேலை செய்ய முடியாமல் வராமல் இருந்த ஒரு மாத்துச் சம்பளம் கொடுப்பது முதலாளியின் மனம் செய்த பெரிய காரியம். பெரிய காரியங்கள் நடக்கும். நடக்காமல் இருந்த பெரிய காரியங்களும் உண்டு. கயவன் துரோகம் செய்யாமல் இருப்பது பெரிய காரியம்.

(தொடரும...)

ஒத்துக்கீலன்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

பக்தர்களும், சாதகர்களும் சரணாகதி எனில் மனிதன் குறைவனைச் சரண் அடைவது என்ப் புரிந்து கொள்கிறார்கள். மனிதனால் சரணாடைய முடியாது. ஜீவாத்மா, பரமாத்மாவுக்குச் சரண் அடைவதே சரணாகதி என பகவான் தெளிவாகக் கூறுகிறார். ஜீவாத்மாவைக் கண்டவன் ஜீவன் முக்தன். ஜீவன் முக்தனாலேயே சரணாகதியை மேற்கொள்ள முடியுமானால், மற்றவர் நிலை என்ன? மனத்தால் செயல்படுவன் மனிதன். மனிதன் சரணாகதியை மேற்கொண்டால், மனிதன் மனத்தைச் சரண் செய்ய வேண்டும். இது முடியாது. கோபம், ஆசை, பயம், பிராணனைச் சேர்ந்தன. கோபத்தை அடக்க, ஆசையை வெல்ல, பயத்தைப் போக்க பிராணனால் முடியாது. ஒரு கரணம் தன்னைத் தான் அடக்கும் திறனுடையதன்று. மனம் உயர்ந்த கரணம். மனத்தால் கோபத்தை அடக்க முடியும். என்னை மீறி கோபம் எழுந்தது, பல்லைக் கடித்துப் பொறுத்துக் கொண்டேன் என்றால், பிராணனை மனத்தால் அடக்க சிரமப்பட்டோம் என்ப பொருள்.

அஜெண்டா

Agenda-வில் அன்னை Sri Aurobindo-வைப் பற்றி ஏராளமாகப் பேசுகிறார்கள். அப்படி அடிக்கடி குறிப்பிடுவது, பகவான் Dec-5, 1950-இல் சமாதியடைந்தது. பகவானுக்கு மரணமில்லை. அவருடல் அழியாதது. 100 பேர் யோகம் செய்தால் சத்திய ஜீவியம் புவிக்கு வரும் என்றவர், 12 பேராவது யோகத்தை ஏற்றால் அது நடக்கும் என்றார். முனிவர், ரிஷி, யோகி, தெய்வ நிலைகள் அடுத்தடுத்தவை. மௌனம் பெற்ற முனிவர் அவதார புருஷனுக்கு வரம் தரவல்லவர். அவ்வளவு ஆன்மீக வலிமையிருந்தாலும், கோபம் கட்டுப்படாது. தூர்வாசர் கோபத்திற்குப் பேர் போனவர். திரெளபதி அவர் கோபத்திற்குப் பயந்து பரமாத்மாவை அழைத்தாள். ரிஷிக்ட்கு எதிர்காலம் தெரியும், என்றாலும் மனிதனுடைய குறைகளிலிருந்து அவர் முழுவதும் விடுபட்டவரில்லை. யோகியோ, தெய்வமோ குறையற்றவரில்லை. பூரணயோகம் செய்ய இக்குறைகளைக் கடக்க வேண்டும். அதற்கு பல ஆயிரமாண்டுகளாகும். பகவானை ஏற்றால் யோகத்தால் குறைகளைக் கடக்க முடியும். 100 சாதகரோ 12 பேரோ முன் வராத்தால் பகவான் அன்னையிடம் ‘நம்மில் ஒருவர் இருந்து யோகத்தைத் தொடர வேண்டும், மற்றவர் போக வேண்டும்’ எனக் கூறியவர் அன்னையை அதை மறக்கச் செய்தார். 1950 நவம்பரில் பகவான் உடலை நீக்கும் முயற்சியை எடுத்த பொழுதுதான் அன்னைக்கு பழைய செய்தி நினைவு வந்தது. பகவானை அனுப்ப அன்னை மறுத்தார். அதனால் பகவான் வேதனைப்பட்டார். அன்னையின் சைத்திய புருஷன் பகவான் சூழலில் வாழ்ந்தது. அவருக்குப்பின் அந்த ஆன்மீக ஆதாரவு இல்லாததால் அன்னை தம் சைத்திய புருஷனை உள்ளேயே பூட்டி வைத்து விட்டார். தூர்கா பூஜை 6 நாட்கள் நடக்கும். அது சமயம் சத் பிரேமிடம் தூர்கையைப் பற்றிப் பேசுகிறார். ‘பூஜை’ என்பது தியானம். பூஜையின் பொழுது 6 நாளும் தூர்கை தியான மண்டபத்தில் இருப்பது வழக்கம். தெய்வங்கள் பூமி அளவு பரிமாணம் உள்ளவர்கள். தூர்கையை

உண்மையாக வழிபடுபவரிடம் தூர்கையின் (one aspect) ஓர் அம்சம் வரும். அது ஆன்மீக அனுபவம். ஒரு சமயம் தூர்க்கையை பரம்பொருளுக்கு சரணம் செய்யச் சொன்னதையும் அவர் அதை ஏற்றதையும் அன்னை Agenda-வில் பலமுறை குறிப்பிட்டுள்ளார். பகவானுக்குப்பின் அந்த இடத்தில் (supreme) பரம்பொருளிருப்பதாக அன்னை கூறுகிறார். பகவானைக் கேட்டு நடப்பதற்குப் புதிலாகப் பரம்பொருளைக் கேட்டு நடப்போம் எனவும் கூறுகிறார். மீண்டும் மீண்டும் அன்னை சத் பிரேமிடம் இதைக் கூறுவதற்குக் காரணம் தூர்கை மீண்டும், மீண்டும் வருவது. இவை ஆன்மீக அனுபவங்களில்லை. அன்னையின் ஆன்மீக வாழ்வு. பகவான் சூட்சம சக்திகளை அறிய விரும்பவில்லை. அவருடைய யோகப் பலனாக பல சூட்சம சக்திகள் - திரிகால திருஷ்டி, லகிமா - அவரை நாடி வந்தன. அவற்றை பகவான் பொருப்படுத்தவில்லை. குறிப்பிடுகிறார். அடுத்தடுத்த கட்டங்களுக்குப் போக இவற்றை பகவான் பயன்படுத்தினார். அன்னையுடனும் பகவான் அதிகமாகப் பேசுவதில்லை. கேட்ட கேள்விகட்குப் பதில் கூறுவார். தினமும் மாலை 4 மணியளவில் அன்னையின் அறைக்கு வந்து கொஞ்ச நேரமிருப்பார். பகவானுக்கு உணவு படைப்பது அன்னை. சாதகர்களைப் பற்றியோ, கடமைகளைப் பற்றியோ அன்னை கேட்பவற்றிற்கு பகவான் பதில் கூறுவார்.

○-❖-○

சென்னை, காந்தி மண்டபத்தில் தியானக்கூடல்

இந்த மாதம் 12/08/2018 இரண்டாம் ஞாயிற்றுக் கிழமை அன்று அடையாறில் உள்ள காந்தி மண்டபத்தில் காலை 9.30-க்கு நடைபெற இருக்கும் தியானக்கூடலில் அனைத்து அன்பர்களும் கலந்து கொண்டு பயணதைய வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

ஜடம் (Matter)

பக்கம் 239 - (The Life Divine) லைப் டிவெனில் ஜடம் எப்படி உற்பத்தியாயிற்று என எழுதப்பட்டுள்ளது.

பிரம்மம் பிரபஞ்சத்தை உற்பத்தி செய்ய தானே பிரபஞ்சமாயிற்று.

பிரம்மம் இவ்வழி ஆன்மீக சக்தியாயிற்று.

மனம் இப்படி உற்பத்தியான பிரபஞ்சத்தைக் காண முயல்கிறது.

மனம் தன் புலன்களால் இப்பிரபஞ்சத்தைக் (ஆன்மீகப் பொருளை) கண்டது.

ஆன்மீகப் பொருளான பிரபஞ்சம் மனத்தின் புலனுக்கு ஜடப் பொருளின் சக்தியாகத் தெரிகிறது.

ஆன்மீக சக்தி மனத்தின் புலனுடைய பார்வையால் ஜட சக்தியாக மாறுவது ஜடம் உற்பத்தியான வழி. மனம் துண்டு செய்யும் கருவி. அகண்டத்தை துண்டு செய்தால் கண்டமாகும். கண்டம் அனுவாகும் வரை துண்டு செய்யலாம். அனுவை மனத்தால் பிளக் குடியாது. மனம் இது போல் ஜட சக்தி அனுவாகும் வரை துண்டு செய்கிறது. இத்துடன் மனத்தால் நிறுத்த முடியாது. தொடர்ந்து துண்டு செய்ய முடியாது என்பதால், துண்டானவற்றை சேர்க்கிறது. (தத்துவப்படி துண்டு செய்வதும் அதற்கெதிரான சேர்ப்பதும் ஒரே செயல்). அப்படி சேர்ந்த தொகுப்பு ஜடம். வாழ்வு இந்த ஜடத்திற்கு சக்தியைத் தருகிறது.

ஜடத்தின் சத்தியம் ஜீவியம். ஜீவியம் ஜடத்துள் மறைய விரும்பி, தன்னைத் தன்னால் மறைத்து விடுவதால் தான் செய்த செயல் ஜீவியம் அறியாமல் தன்னை மறந்த நிலையில் உள்ளது.

ஜீவியத்துள் ஜீவன் உண்டு - ஜீவனே இரகஸ்யமான கடவுள்.

ஜூத்திற்கு சொரணையில்லை, கரடுமுரடானது, என்றாலும் அதனுள்ளே மறைந்துள்ள ஜீவியத்தை செயல்பட ஜூதம் தூண்டுகிறது. ஜீவியத்தினுள்ளே மறைந்துள்ள ஜீவனை (இரகஸ்ய இறைவனை) காணபதே செயல். எனவே

ஜூதம் என்பது ஜீவன் பொருளாக மாறியது.

ஜீவனின் சக்தி ரூபம் பெற்றது.

இந்த ரூபம் ஜீவியம் தன்னைத் தானே உருவமாக்கிய நிலை.

ஜீவனின் ஆனந்தம் தன்னை புறமாக்கி, தன் அகத்திற்கு புறமாகக் காட்டுகிறது. எனவே ஜூதம் என்பது சக்சிதானந்தம்.

தன் மனத்திற்கு சக்சிதானந்தம் தன்னையே புறமாக்கிக் கொண்டு புறத்தின் ஞானம், செயல், சுய வாழ்வாகிறது.

(தொடரும்)

ஒஜைசௌரை

ஶ்ரீ அரவிந்த சுடர்

மனத்தை மனமே அடக்க முடியாது; சரண் செய்ய முடியாது. மனத்தை ஆண்மா அடக்கும், சரண் செய்யும். எனவே ஆண்மாவை - ஜீவாத்மாவை - உணர்ந்தவனே சரணாகதியை மேற்கொள்ள முடியும். ஞானமோகத்தின் முடிவான சித்தி, பூரணமோகத்தில் முதல் சித்தியாகும். பகவான் சொல்வது அது அன்று. ஜீவாத்மாவைக் கண்டு, பிறகு சரணாகதியை மேற்கொள்ளும்படி பகவான் சொல்லவில்லை. சமர்ப்பணத்தை ஏற்று, ஆசையை அழித்து, அகந்தையைக் கரைத்து, சமர்ப்பணத்தைச் சரணாகதியாக மாற்றச் சொல்கிறார். இது எல்லாச் சாதகர்களாலும் முடியக் கூடியது. ஆசை விலகி பிராணமயப்புருஷன் - ஆண்மா - வெளிவந்தால் கைத்தியப்புருஷன் சரணாகதியை மேற்கொள்வான். முறை எளியது, எளிதில் புரிந்து கொள்ளக் கூடியது. ஆசையையும், அகந்தையையும் அழிப்பது சிரமம். அதை ஏற்பவன் சாதகன்.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

வகுப்பில் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் ஆசிரியருக்கு, மாணவர்களுண்டு. மேடைப் பிரசங்கி பேசுவது பிடிக்கவில்லை என்றால் கூட்டம் கலையாமலிருக்கும்படிப் பெருமுயற்சி செய்து தம் சொற்பொழிவைத் தயார் செய்வார். பின்னைகள் பரீட்சைக்குப் படிப்பதால், அவனுக்கு நிர்ப்பந்தம் உண்டு. கூட்டத்திற்கு அந்த நிர்ப்பந்தமில்லை. நிர்ப்பந்தமில்லாத இடத்தில் முயற்சியிருக்காது. பொறுப்பு குறைவாக இருக்கும். ஆசிரியர் தம் வகுப்பை, சொற்பொழிவாளர்போல் நினைத்து பாடம் நடத்தினால் அவர் பாடம் சிறக்கும்.

கட்டுரை எழுதுபவர்கள் இரண்டு, மூன்று பக்கங்கள் எழுதுவார்கள். மனதில் ஒரு கருத்து உருவானால், ஒரு கட்டுரை உருவாகும். புத்தகம் எழுத ஒரு கருத்து போதாது. 100 கருத்துகளை வெளியிடும் ஓர் இலட்சியம் தேவை. கட்டுரையாளர் சிந்தனை ஒட்டமும், நடையுமாக இருக்கும். புத்தக ஆசிரியர் சிந்தனை நிதானமாக எழுந்து வீதி ஊர்வலம் வரும். ஒன்று துண்டு போன்றது, அடுத்தது முழு உடை போன்றது. கட்டுரை எழுதுபவர், புத்தக ஆசிரியரின் மனப்போக்கு, நடை, பழக்கம், பயிற்சி, முறைகளை மேற்கொண்டால் கட்டுரை சிறப்பாக இருக்கும்.

நங்க வயதிலும், தனக்கு 10 வயது மூத்தவர்கள் பாணியை மேற்கொள்ளுதல் நலம். 50 வயதான ஆசிரியருக்கு 35 வயதில் இரு நண்பர்கள், ஒருவர் ஆபீஸர், மற்றவர் இவர் போன்ற பள்ளி ஆசிரியர். கல்லூரி நாட்களிலிருந்து இந்த இருவரும் மேற்கொண்ன முறையில் படிப்பு, நடையுடை, பாவனை, பொறுப்பு, தொழிலை நடத்தினர். பெரியவர் இந்த இளைஞர்களைப் பார்த்து ஒரு முறை, உங்கள் இருவரையும் பார்த்துப் பேசினால் என்னைவிட மூத்தவர்களைச் சந்திக்கும் உணர்வு ஏற்படுகிறது என்றார்.

வெளிநாடுகளில் கொஞ்ச நாட்கள் தங்கியிருந்தால் அங்குள்ள பழக்கம் வரும். நம் அமெரிக்க நண்பர்கள் திரும்பவும்

அமெரிக்கா போய் பேசும்பொழுது மற்றவர்கள் விணோதமாகப் பார்ப்பதுண்டு. என்ன விசேஷம், இங்கிலீஸை என்னவோபோல் பேசுகிறீர்களே என்ன அது என்பார்கள். வெளிநாட்டில் அதிகநாட்கள் தங்கியிருந்தீர்களா, உச்சரிப்பு எல்லாம் மாறிவிட்டதே, கேட்கவே முடியவில்லையே என்பார்கள்.

கல்கத்தாவிலிருந்து வாழிங்டனுக்குப்போய் அமெரிக்கரை மணந்து பெரிய உத்தியோகத்திலுள்ள பெண், நம் அமெரிக்க நண்பர்களுடன், ஒரு கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருந்தார். கமிட்டித் தலைவர் இந்தியர். சில சமயங்களில் அவர் சொல்வது சரியாக இருக்கும், சில சமங்களில் சரியாக இருக்காது. நம் நண்பர்கள் எதுவும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். இந்தப் பெண் தமக்குச் சரியில்லை என்று நினைப்பதை ஆட்சேபித்துப் பேசுவார். கூட்டம் கலைந்த பின், நம் நண்பர்களைச் சந்தித்து “நான் அமெரிக்கர்போல் பேசுகிறேன். நீங்கள் இருவரும் இந்தியர்போல் அடங்கியிருக்கிறீர்கள், என்ன மாற்றம்?” என்று சொல்லி வியந்தார்.

எந்த நாட்டில் அதிகநாட்கள் தங்குகிறோமோ அந்த நாட்டுப் பழக்கம் அதிகமாக நம்மை ஆட்கொள்ளும்.

நாட்டைவிட்டு வெளியில் போனாலும், உள்ளுரில் பயந்து பயந்து நடந்ததுபோல் அங்கு நடக்க வேண்டியதில்லை. அதனால் சுதந்திரம் ஏற்பட்டுத் திறமை பெருகும். பொதுவாக நாடு கடந்து போனவர்கள் உள்ளுரில் இருந்ததைவிட, அவர்களையொத்த பழைய நண்பர்களைவிட அதிகத் திறமையானாவது சகஜம். சுபாவத்தில் பிறப்பிலேயே மட்டமானவர்கள், உள்ளுரிலிருக்கும் பொழுது பயத்தால் அடங்கியிருப்பவர்கள், தவறு செய்ய மாட்டார்கள், பொய் சொல்ல மாட்டார்கள். வெளிநாடு போனதும் பயம் போய்விடும். சுதந்திரம் வரும். சுதந்திரம் வந்தால் அது திறமையை மட்டும் கொண்டு வாராது. உள்ளுரில் சொல்லாத பொய்யை இங்குச் சொல்வார்கள், செய்யாத தவற்றைச் செய்வார்கள். ஆப்பிரிக்கா, பிஜி தீவு, இலங்கை, சிங்கப்பூர் போன்ற இடங்களுக்குத் தமிழர்கள், இந்தியர்கள் வேலை தேடிப் போனார்கள். அவர்களில் உயர்ந்தவர் செல்வத்தோடு திரும்பி வந்தனர். தாழ்ந்தவர் புது

சுதந்திரத்தால் பொய் சொல்லவும், இதுவரை செய்யாததைச் செய்யவும் ஆரம்பித்து விடுகின்றனர். செல்வத்தோடு தாய் நாடு திரும்பியவர்கள் தொழிலில் முதலீடு செய்தபொழுது அவர்களுடன் பழகுபவர்கள் “இதுபோல் இலங்கை, ஆப்பிரிக்கா போய் வந்தவர்கள் அதிகமாகப் பொய் சொல்கிறார்கள்” என்று கூறுவதுண்டு. வெளிநாட்டிற்குப் போனால் சுதந்திரம் வருகிறது, செல்வம் வருகிறது, சிலருக்குப் பொய்யும் சேர்ந்து வருகிறது. சிலர் அதுபோல் நடந்தால், பேர் எல்லோருக்கும் வரும். உண்மை வேறு. வெளிநாடு சுதந்திரம் தருகிறது. உயர்ந்தவர்க்கு அந்தச் சுதந்திரம் திறமையையும், தாழ்ந்தவர்க்குப் பொய் சொல்லும் சந்தர்ப்பத்தையும் தருகிறது. வழக்கில் உண்மையுண்டு. ஆனால் அது பூரண உண்மையன்று. உண்மையின் அடிப்படையை மட்டும் நாம் புரிந்துகொண்டால், அது நம் சிந்தனைக்கு விருந்து.

கொள்ளிடக்கரையில் ஜில்லா போர்ட் பள்ளியில் 5-ஆம் வகுப்பு ஆசிரியர், பெண்ணை நதிக்கரையில் பெரிய ஊரில், பெரிய பள்ளியில் அதே ஜிந்தாம் வகுப்பு ஆசிரியர் பதவியை ஆர்வமாக ஏற்றார். சில வருஷங்கள் சென்றன. பழைய ஊர் மாணவர்கள் அவரைச் சந்திக்க நேர்ந்தால், பிரியமாகப் பேசுவதைக் கண்டார். பின்னைகள் தம் மீது உயிரையே வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டார். புதுப் பள்ளி மாணவர்கள் அதுபோலில்லை. இவர்கள் பள்ளியை விட்டுப் போன பின் வழியில் பார்த்தாலும் பாராமுகமாக இருக்கிறார்கள். பேசினால் ஜீவனில்லாமல் பேசுகிறார்கள். ஒட்டுறவு இல்லை. அது நல்ல ஊர். இது சரியான ஊரில்லை எனச் சொன்னார்.

அவர் கண்டது உண்மை. முடிவை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஜில்லா போர்ட் பள்ளியில் மாணவர்களுக்குப் பூரண சுதந்திரம் உண்டு. சுதந்திரமான சூழ்நிலையில் இளவயதின் இனிமை இயல்பாக வெளிப்பட்டு ஆசிரியர் மீது பிரியமாகி, உயிரையே கொடுப்பதுபோல் வளர்கிறது. இவரது புதுப் பள்ளி கெடுபிடியான இடம். Discipline அதிகம். அதனால் வீட்டுப் பாடம் அதிகம். ஆசிரியர்கள் கட்டுப்பாட்டை நிலை நிறுத்தக் கடுமையாக இருப்பார்கள். சூழ்நிலையில் இள உள்ளம்

இனிமையை இழந்து கருகி விடும். ஆசிரியர் மீது மட்டுமன்று, எவர் மீதும் இனிமை ஏற்படாது. இதே ஊரில் இந்தக் கட்டுப்பாடில்லாத பள்ளிகளில் மாணவர்கள் ஆசிரியரிடம் நெருக்கமாக அன்பாகப் பழகுவார்கள்.

கடுமை ஊரைப் பொறுத்ததன்று. கட்டுப்பாடு உற்பத்தி செய்கிறது. Discipline கட்டுப்பாடு என்று பொதுவாக mechanical discipline சட்டதிட்டத்தால் ஏற்பட்ட கட்டுப்பாடாகவேயிருக்கும். மனம் அடங்கி ஏற்படும் கட்டுப்பாடு self discipline இனிமையாக இருக்கும். புறக் கட்டுப்பாடுள்ள எந்த ஸ்தாபனத்திலிருப்பவர்களுக்கும் திறமை, ஒழுங்கு இருக்கும். மனம் அதனால் வறண்டுவிடும். இளங்குழந்தைகட்கு அது மனத்தைச் சுருக்கிவிடும்.

தகப்பனாரும், தாயாரும் வேலைக்குப் போவதால் தங்கள் குழந்தைகளைக் காணவென்ட ஹாஸ்டலில் வெளியூரில் படிக்க வைத்தார்கள். நல்ல படிப்பு, மிக நல்ல பழக்கம், யாரிடம் எப்படிப் பேச வேண்டுமோ அதுபோல் சிறுவயதிலேயே அழகாகப் பேசுகிறார்கள். மிக அதிக அளவில் படிப்பிலும், பள்ளியிலும், பழக்கத்திலும் உயர்ந்துவிட்டார்கள். ஆனால் பொம்மைபோல் ஜீவனற்றிருக்கிறார்கள். உணர்ச்சியே காணோம். உயிரே இல்லாதது போலிருக்கிறது. இளங்குழந்தைகள் தாயின் அன்பில் வளர்பவர்கள். தாய்ப்பாசம், தாய்ப்பால் போன்றது. இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு பெரிய சைசில் ஒரு முறை கத்தரிக்காய் உற்பத்தியாகி வந்தது. அதில் ரூசியில்லை. “சப்”பென்று காகிதத்தைச் சாப்பிடுவது போலிருந்தது. உருவைப் பெரிதாக்கி, கருவை அழித்து விட்டார்கள். இளங்குழந்தைகளைத் தாயிடமிருந்து பிரிப்பது தவறு, அந்தத் தவற்றை பிறகு சரி செய்ய முடியாது. சுதந்திரம் அன்பிற்கு அஸ்திவாரம். தாயின் அரவணைப்பு அன்பாகும்.

(தொடரும்)

ஒழிஷ்ணுகீலன்

ஜீவிய மணி

அன்னை நம்மை நாடுவதை ஆன்மீகத்தில் அருள் என்கிறோம்.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்
(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

கடந்த கால சமர்ப்பணம்

திருவுருமாற்றம்

யோகத்தை தீவிரமாக ஏற்பவர் சமர்ப்பணத்தைத் தீவிரமாக ஏற்பவர். தீவிரமான சமர்ப்பணம் முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும் தீவிரத்தால் தரும் பலன் பெரியது. அது யோகப் பலனாகும். அதைக் காணும் பொழுது மனம் நிறைவு பெறும். தீவிரமான அன்பர்கட்கு தீவிரமான சமர்ப்பணம் கண்ணம் பலிக்க பல நாட்கள் அதே நினைவாக இருக்க வேண்டும். சமர்ப்பணம் முழுமை பெற எல்லா செயல்களும் தீவிரமாகச் சமர்ப்பணமாக வேண்டும். இது இலட்சிய நிலை. அவர்கள் மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டியதை அறிந்து பயில வேண்டும்.

அந்திலையை எட்டுமுன் உதவும் பலவற்றில் கடந்தகால சமர்ப்பணம் ஒன்று. கடந்த நாட்களில் நடந்தவை தவறானால் தற்சமயம் அது தவறு என உணர்ந்தால் இன்று மனம் மாறியிருந்தால் கடந்த நிகழ்ச்சியை சமர்ப்பணம் செய்யும் பொழுது அது ஏற்படுத்திய கர்மம் கரைந்து ஆத்ம விடுதலை அளிப்பது தெரியும். அவற்றுள் சில திருவுருமாறும். பிறர் மனம் புண்பட நடந்திருந்தால் இன்று அது தவறு என உணர்ந்து மனம் மாறி கடந்த செயலை சமர்ப்பணம் செய்தால் செயல் சமர்ப்பணமான விடுதலையும் திருவுருமாறிய பெரு மாற்றமும் ஆத்மாவில் தெரியும். புனர்ஜென்மம் ஏற்படுவது உள்ளே நிதர்சனமாகும். பல ஆண்டுகட்குமுன் நடந்துபோன செயலை ஒரு அன்பர் இதுபோல் உணர்ந்து சமர்ப்பணம் செய்து திருவுருமாற்றிய பொழுது, அதே நபர் எதிரில் தோன்றி புதிய மனநிலையை ஏற்றவர் போல பேசிய ஒரு நிகழ்ச்சியும் உண்டு. இது யோகப் பலன். பெரும் வாழ்க்கைப் பலனை உட்கொண்டது. மேலும் இதுபோன்ற நிகழ்ச்சி தரும் ஞானம் சிறப்பானது. அது யோக ஞானம். அது தரும் Power பெரியது. உதாரணமாக ஒடும் பஸ்ஸை எண்ணம் நிறுத்தவல்லது எனத் தெரியும். (அவற்றை

ஒரு முறைக்கு மேல் செய்யாமலிருப்பது நன்று. சோதனையாக ஒரு முறை எதையும் செய்யலாம்.) பிறர் மனம் புண்பட்டது தவறுதலாக நடந்திருக்கும். நாம் அப்படி நினைக்காவிட்டாலும், சொல் புண்படுத்தியிருக்கும். பிறர் செய்ததற்குப் பதில் செய்ததாக இருக்கும். பெரிய பாதகம் விளைவித்தவருக்கு லேசாக சொல்லிய பதிலாக இருக்கும். எந்த அளவில் மாறினாலும் பெரும் அளவில் பலன் வரும். சிறு முயற்சிக்குப் பெரிய பலன் வரும். 10 ஆண்டிற்குமுன் ஒரு மாணவனுக்கு அட்மிஷன் பெற்றுக் கொடுத்தது நல்ல செயல். அதை இப்பொழுது சமர்ப்பணம் செய்தால் M. P-யாக election ஆகும். இது நல்ல செயல் சமர்ப்பணமான பலன். இது வாழ்க்கைப் பலன். யோகப் பலன் என்பது 1½ கோடி முறை “ஓம்” சொல்லிப் பெற்றது. தவறு திருவுருமாறுவது பெரும் யோகப் பலன். பொதுவாக இவை கடினம். செய்தால் நல்லது. முடிந்த அளவு செய்வதும் விரும்பத்தக்கது.

மனம் மாறுவதும் மகிழ்வதும், மலர்வதும் ஆத்ம தெளிவும் தவறாமல் தெரியும்.

(தொடரும்)

ஒஜிஜெஸிளீ

ஜீவிய மணி

5/2 வயதிற்கு முன் குழந்தைக்குப் பாடம் சொல்லிக்-கொடுப்பது சரியில்லை என்பது அன்றைய psychology மனோதத்துவம். மூன்று மாதத்தில் குழந்தை எளிதில் கற்றுக்கொள்ளும் என்பது இன்று கண்டுபிடித்தது. பிறர் கண்ணோட்டத்திலும், காலத்தை ஒடிடியும் நிகழ்ச்சிகளைப் புரிந்து கொள்ள முயல்வதில் தவறு வாராது. உள்ளதை உள்ளபடி அறிவது அறிவு. நம் சந்தர்ப்பம், பிறர் சந்தர்ப்பத்திலிருந்து மாறும். அடுத்தவரைப் புரிந்துகொள்ள அவர் கண்ணோட்டத்தில் சிந்திக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக சிந்தனைகள் - (Part III)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகன்நாதன்
சொற்பொழிவாற்றிய தேதி : 18.09.2016

1. இருவருக்கு நம்பிக்கையுண்டு. இறைவன் ஸ்பரிசம் பெற்றவர் ஒருவர். சுயமான தன்னம்பிக்கையுள்ள நாத்திகவாதி மற்றொருவர். இவர்கள் இருவருக்கும் வழியுண்டு. மதவழிபாட்டை மேற்கொண்டவர் உண்டு. கிளிப்பிள்ளை போல் சுதந்திரமாகப் பேசுவதாக எண்ணிப் பேசுவோரும் உண்டு. அவர்கள் மரணத்தை வாழ்வாகக் கருதுபவர். அவர்கள் ஒத்மாவில் உயிர்றவர்.

இறைவனின் ஸ்பரிசம் இதமானது. ஒருவர் மோட்சம் பெற்றால், அவர் சந்ததிகட்கும், முன்னோர்க்கும் அந்த ஸ்பரிசம் உண்டு. ஒரு நிமிங்மேயானாலும் தான் பார்த்தவர் பொறுப்பை அன்னை மேற்கொள்வதாகக் கூறுகிறார். ரிஷிகட்கும் கான்சர் வருவதுண்டு. வலியால் அவரும் கதறத் தவறுவதில்லை. அன்னையை அறிந்து அடியோடு மறந்தவர் கான்சரால் பாதிக்கப்பட்டால், அமைதியாக இறப்பதுண்டு. தன்னை மறந்தவரையும் மறவாதது அன்னையருள். தலைப்பு கூறுவது: எவ்வகையான தொடர்பும் தொடர்போயாகும். வெறுப்பும் இறைவனுடன் உள்ள தொடர்பு என்பது எதிர்மறையான சூட்சமம். மனம் ஈடுபோடாமல் சம்பிரதாய வழிபாடு இறைவனைத் தொடாது, இறைவனையும் நம்மைத் தொடச்செய்யாது. இது வாழ்வின் சூட்சமம். ஆன்மீக சிந்தனைகளை அறிவுக்குப் புறம்பானவை எனக்கருதுவர். திருடனுடைய அடி திருவடியெனில் இது அறிவுடமையாகாது என்பது பொதுவான கருத்து. மனித வாழ்வைக் கடந்து பிரபஞ்ச வாழ்வ செயல்படும்பொழுது ஆன்மீக சிந்தனைகள் எழும். இதுவரை இந்திய ஆன்மீகப் பரம்பரை அறியாத எழுத்து எனக் கூற முடியாவிட்டாலும், பகவான் எழுதியவையே முதல் முறையாக உலகம் அறிவது. எழுத்து குதர்க்கமாகவும் தெரியும். குதர்க்கம் அதிகமானால் இரகஸ்யம் பெரியதாக இருக்கும். நாத்திகவாதிக்கு இறைவன் கருணையில்லை என்ற

அபிப்பிராயம் தவறு என்பதும் தலைப்பு கூறுவது. புதுவையில் ஆசிரமம் இருந்தாலும், புதுவை மக்கள் அதைக் கருதவில்லை. புதுவை மன் ஆசிரமத்தை அனுமதித்ததால் புதுவைக்கு சர்க்கரை ஆலை வந்தது. வந்ததுடன் கரும்பு அபரிமிதமாக விளைந்தது. ஓராண்டில் பயிரிட்ட கரும்பு இரண்டாண்டு தொடர்ந்து அரைக்கும் அளவுக்கு விளைந்தது. 40 டன் நல்ல விளைச்சல். 100 டன் 110 டன் ஒரு ஏக்கரில் விளைந்து மன் பலன் கொடுத்தது. பகவான் திருவடிபட்ட மன் புதுவை. அன்னை நகரில் பல இடங்களில் நடந்துள்ளார். மன் ஸ்பரிசுத்தால் புனிதமடைந்தது. பவழ பஸ்பம் சாப்பிட்டு காச நோய் குணமாகாதவர் இங்கு வந்து அதே பவழ பஸ்பத்தால் குணமானார். ஆசிரம பஸ்பம் அன்னை சூழலால் தீண்டப்பட்டது. மரணப்படுக்கையிலிருந்த ஆசிரம சாதகர் அன்னையின் திருவடி தீண்டியதால் 20 ஆண்டு உயிர் வாழ்ந்தார். 1973-க்குப் பின் அன்னையின் சூழல் வலுவாயிற்று. 1956-க்குப் பின் அது பலம் பெற்றது. அன்னையுடன் எந்த சம்பந்தமுமில்லாமல் இருந்து மரணப்படுக்கைக்கு வந்த வயோதிகர் அன்னையின் ஆதரவு கிடைக்கும் எனக் கேட்டு உயிர் பெற்று 20 ஆண்டிற்கு மேல் வாழ்ந்தார். நாத்திகவாதிகள் வாழ்வு வெற்றிகரமாக சிறப்பாக இருப்பதைக் காணலாம். ஆனால் சிறப்பு வரும் வழி சிறப்பற்றதாக அமையும். கடுமையான எதிர்ப்பை இடைவிடாமல் தெரிவிப்பதால் ஆழ்மனத்தில் ஆழ்ந்த தொடர்பு இறைவனுடன் ஏற்படுகிறது. அதையே ஒரு உபாயமாக விஷ்ணு இருவருக்குக் கூறினார். மேலும் இறைவனையறிந்து விலகியவர் தூர இருக்கும்பொழுது அருள் அதிகமாகச் செயல்படுகிறது என்கிறார். இறைவனின் ஸ்பர்சம் மட்டுமல்ல, இறைவனின் அம்சமான values பண்புகள் இறைவனைத் தாங்கி வருகின்றன. அப்பண்புகளைப் பாராட்டுபவர்க்கும் இறைவனின் ஸ்பர்சம் உண்டு. லூசி, அயலா என்ற இரு பெண்களை அனாதையாக்கி விட்டு தாயாரும் தகப்பனாரும் காலமானார்கள். தாயார் பேரழகி. எனிய கிளார்க் மகளாக இருந்தும் பிரபு ஒருவர் (Lord) அவளை மணக்க முன் வந்தார். அவளுக்காக தம் வாழ்க்கைப்பாணியேயே மாற்றிக் கொள்வதாக வாக்குக் கொடுத்தார். பெரும் செல்வர்

ஒருவர் அவளை மணக்க விரும்பினார். Lord Chancellor இங்கிலாந்தில் பெரும் பதவி. மனைவியை இழந்த அவர் அயலாவின் தாயாரை Adelaide அடிலெய்டை மணக்க முன் வந்தார். ஒரு ரஷ்ய ராஜ குமாரனும் அவளை மணக்கும் விருப்பம் தெரிவித்தான். அவள் இவர்களையெல்லாம் மறுத்து கலைஞர் (artist) என்பதால் மட்டும் Egbert என்பவரை மணந்தார். Egbert ஏராளமாக சம்பாதித்து ஏராளமாக செலவு செய்தார். மனைவி இறந்தபின் அவர் உயிர் வாழ விரும்பவில்லை, முடியவில்லை. பெண்களை சித்தியும், மாமனும் எடுத்து வளர்த்தனர். பெண்கட்கு பணமில்லை. பண்பு உச்சகட்ட நிறைவுடனிருந்தது. பண்பு இறைவன் ஸ்பர்சம். லூசி மனதால் வரித்த Hamel என்பவரை மறுக்க மறுத்தாள். அயலா பெரும் செல்வர், Captain, Colonel ஆகியவரை தன் பண்புக்குரியவரில்லை என மறுத்தாள். பெண்கள் பண்பு நிறைவேறும் வகையில் இரு திருமணங்கள் நிகழ்ந்த விதம் இறைவன் அருள் செயல்படும் வகை. இறைவனும், இறைவன் ஸ்பர்சமும் தனக்குரிய உள்ளங்களை நாடு வருவதை உலகம் முழுவதும் அறிவுதில்லை.

2. சட்டம் உலகைக் காப்பாற்றாது. எனவே மோஸளினுடைய சட்டங்கள் மனித சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரை ஜீவனற்றவை. பிராமணனுடைய சாஸ்த்திரமெல்லாம் உஞ்சுதுப்போய் செத்து விட்டன. சட்டம் விலகி சுதந்திரம் வருவது விடுதலை. வரும் காலம் பண்டிதருக்குரியதல்ல, யோகிக்குரியது. சன்னியாசம் என்பது ஒருசை, அறியாமை, அகந்தையைத் துறப்பது, இன்றைய துறவறையில்லை.

முறையான உலக வாழ்வு சமூகத்திற்குரியது. இது சட்டத்திட்டங்களால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. மோஸஸ் எழுதியவை, பைபிள் கூறும் 10 சட்டங்கள், பிராமணன் இயற்றிய சாஸ்த்திரம், ஜாதி, ஆசாரம் போன்றவை ஜீவனை இழந்து விட்டன. அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம், ஊருடன் ஒத்து வாழ போன்ற சட்டங்கள் ஏராளம். சட்டத்திற்கு உயிர் கொடுப்பது காலம். காலம் மாறினால் சட்டம் உயிரிழந்து விடும். உடன்கட்டை ஏறுவது அந்தக்கால சட்டம். இந்தக் காலத்தில் அந்த சட்டமே சட்ட விரோதமாயிற்று. படித்த மகன் படிக்காத

தகப்பனாரை எப்படி முன்னரி தெய்வமாகக் கொள்ள முடியும். உள்ளுரிலேயே திருமணம் செய்வது அந்த நாள் சட்டம். தகப்பனார் தொழில் குலத்தொழில். கருமான் மகன் பட்டறையில் இன்று வேலை செய்ய முடியுமா? பெண் இன்று படிதான்டாமல் வாழ முடியுமா? துறப்பது எனில் மனதால் துறப்பதே துறவற்று. சாராயக்கடை நடத்துபவர்களில் பலர் சாராயம் குடிப்பதில்லை. தொழிலாகக் கடை நடத்துவது வேறு, பழக்கமாகக் குடிப்பது வேறு. மனதால் தூய்மையான தாசி மோட்சம் போனதும், உடலால் தூய்மையான சன்னியாசியின் உடல் மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு சிஞ்சியர்களால் பாராட்டப்பட்டபொழுது அவர் ஆத்மா நரகம் அடைந்ததும் பிரசித்தமான கதை. A.B.புராணி பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்த விபரங்களைச் சேகரிக்கப் போனார். வழியில் கென்யாவிற்கும் போனார். அவருடைய பாஸ்போர்ட் சரியில்லை என ஆபீசர்கள் அவர் பிரயாணத்தைத் தவறாகத் தடுத்தனர். அவர் பழம்பெரும் காந்தியவாதி. நாட்டின் எல்லையில் கடும் வெய்யிலில் உட்கார்ந்து சத்தியாக்கிரகம் செய்தார். அந்த ஆபீஸ் பியூன் அவரை தன் வீட்டுக்கு அழைத்துப் போய் உபசாரம் செய்தான். “அதிகாரிகளை எதிர்த்துப் போராடும் என்னை உபசாரம் செய்ய நீ பயப்படவில்லையா?” என புராணி அவனைக் கேட்டார். “என் வீடு எனக்குச் சொந்தமானது” எனப் பதில் வந்தது. பின்னர் புராணி அந்த நாட்டு கவர்னரைப் பார்த்து புகார் செய்த பொழுது சாவித்ரியில் ஏசபிரானுக்கு சிலுவையை அளித்த பகுதியைப் படித்துக் காட்டி சட்டம் தெரியாத பாஸ்போர்ட் ஆபீசர் மனிதத்தன்மை உடையவனா, ஏழைப் பியூன் மனிதத்தன்மை உடையவனா எனக் கேட்டார். கவர்னர் எழுந்து வந்து “எனக்கு இப்புத்தகம் வேண்டும்” எனக் கேட்டு வாங்கிக் கொண்டு எல்லையைக் கடக்க அனுமதியளித்தார். ஜீவனற்ற சட்டம் அறிவில்லாத ஆபீசர் மூலம் செயல்படுத்தப்படுவது உளுத்துப் போன நிர்வாகத்தின் நிலைமை. கணவன் இரண்டாம் மாம்பழம் கேட்டவுடன் காரைக்கால் அம்மையார் மனம் உருகி வேண்டியபோது இறைவன் பழம் அருளினார். அது சிறந்த பக்தி. Dr. உ. வே. சுவாமிநாத அய்யர் பழைய இலக்கிய ஒலைச்

சுவடிகளைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அவற்றை அச்சிட முயன்று கண்பார்வை இழந்தார். அச்சமயம் சென்னைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ப்பேராசிரியராக இருந்தார். குறிப்பிட்ட ஒலைச்சுவடி மாயவரம் பண்டார சந்நிதியிடமிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு அவரே நேராகப் போனார். ‘தமிழ்த்தாத்தா’ எனப் பெயர் பெற்ற அப்பெரியாரை வாசலில் வந்து வரவேற்று மாலையிட்டு உபசாரம் செய்து வேண்டியதைத் தரவேண்டிய சந்நிதி அவர் வந்து 15 நிமிஷம் சந்நிதியின் முன் நிற்பதைக் கவனியாமல் மௌனமாக இருந்து பிறகு என்ன வேண்டும் எனக் கேட்டு வாயால் பதில் சொல்லாமல் உள்ளே போய் கேள் என சைகை செய்தார். இது உளுத்துப் போன செல்வாக்கு. உச்சவரம்பு சட்டம் வந்து பண்டார சந்நிதியின் 12,000 ஏக்கர் நிலம் பறி போகும் நிலையில் தாலுக்கா ஆபீஸ் குமாஸ்தாவைக் கண்டு நடுங்கியவர் அவர். ஆண்மீகத்திற்குரியது மனம், மனத்தூய்மை, வெறும் புறச்செயலில்லை. அஹிம்சையை அரசியல் கொள்கையாக நிலைநிறுத்தியவர் மகாத்மா காந்தி. 1933-இல் பதவிக்கு வந்த ஹிட்லர் ஆரிய வம்சம் தூய்மையானது, சூதர்களை அழிக்க வேண்டும் என ஐரோப்பிய நாடுகளை வென்று உலகில் சர்வாதிகாரம் செய்யப் போர் தொடுத்து வெற்றிமேல் வெற்றி பெறும்பொழுது இங்கிலாந்து மட்டும் தன்னந்தனியாக அவனை எதிர்த்துப் போராடியது பிரசித்தி பெற்ற சரித்திரம். தன்னைப் போல் 3 மடங்கு விமானங்களும் 10 மடங்கு தரைப்படைகளும் பெற்றவனை எதிர்க்க முடிவு செய்வது வீராவேசம் பெற்ற தீரச்செயல். அந்த நேரம் என எதிரியின் எதிரி எனக்கு நண்பன் என்று எளியவன் போல் உள்ளி வழிந்து போராட்டத்தை எதிர்த்து “சத்தியாக்கிரஹம்” ஆரம்பித்தார் மகாத்மா. இது தார்மீக வள்முறை (moral violence) என இராஜாஜி சுட்டிக்காட்டி காங்கிரஸிலிருந்து இராஜினாமா செய்து நாடு முழுவதும் பெரும் எதிர்ப்புக்கிடையே காந்திஜியைக் கண்டித்துப் பிரசாரம் செய்தார். அகிம்சை என்பது மனத்தால் வன்முறையை விட்டெழுப்பது. செயலால் மட்டும் அல்ல.

(தொடரும்...)

ஓஜைஜைல்

அன்பர் அனுபவம்

L.M. Lakshmanan, Chennai

எங்கள் இரண்டாவது மகனுக்கு பல வருடங்களாக Star Health Insurance-இல் Insurance எடுத்து வருகின்றோம். உடல் நிலை சரியில்லாமல் ஆஸ்பிட்டல் சென்றால் 90 சதவிகிதம் செலவை insurance கம்பெனி எடுத்துக் கொள்ளும். பலமுறை அவர்கள் செலவு தொகையை நேரடியாக ஆஸ்பிட்டலுக்கு அனுப்பி உள்ளனர். ஆனால் இந்த முறை ஒரு விபத்து ஏற்பட்டு மருத்துவமனை சென்ற பொழுது அவர்கள் பல கேள்விகள் கேட்டு இறுதியாக செலவை ஏற்க மறுத்து விட்டனர். காரணம் முதலில் insurance எடுக்கும் பொழுது தலையில் அடிப்பட்டு பெரிய அறுவை சிகிச்சை நடந்து உள்ளதை மறைத்து விட்டோம் என்பதை காரணம் காட்டினர். நாங்கள் அதை மறைக்கவில்லை. Insurance எடுத்த Agent அதுபற்றி எதுவும் சொல்லாமல் படிவம் பூர்த்தி செய்து கையெழுத்து மட்டும் வாங்கி Policy எடுத்துக் கொடுத்தார். மேலும் உண்மையிலேயே அப்படியே மறைத்து இருந்தாலும் insurance கம்பெனி சட்ட விதிகளின்படி பாலிலி எடுக்கும் பொழுது உள்ள ஒரு சில வியாதிகளுக்கு முதல் மூன்று வருடங்களுக்கு claim செய்ய முடியாது. நாங்கள் 6 வருடங்களாக Health Insurance Policy வைத்துள்ளோம். இதையெல்லாம் சொல்லி நாங்கள் வாதாடியும் கம்பெனி மறுத்து விட்டது. நேரடியாக ஆஸ்பிட்டலுக்கு பணம் கொடுக்க மறுத்து விட்டது. வேண்டுமானால் நீங்கள் ஆஸ்பிட்டல் பில்களை வைத்து claim செய்யுங்கள். தலையில் அடிப்பட்டதற்கு இல்லமால் வேறு சிகிச்சைகள் இருந்தால் அதற்கு மட்டும் கிடைக்கும் என்று சொல்லி விட்டனர். நாங்கள் வேறு வழியில்லாமல் 42,800/- பணத்தைக் கட்டிவிட்டு வீட்டுக்கு வந்து claim form வாங்கி ஆஸ்பிட்டல் பில், discharge summary எல்லாம் claims department-க்கு அனுப்பினோம். பல கேள்விகள் கேட்டனர். அவர்களின் ஒரு சந்தேகத்திற்கு பதில் அளிக்க காலதாமதம் ஆகிவிட்டது. இதற்கு இடையில் Insurance Policy renewal வந்தது. அந்த Agent கூட renewal கேட்டு தொடர்பு கொள்ளவில்லை. இப்பொழுது ஏதோ காரணத்தால்

கொடுக்கவில்லை என்றாலும் முன்பு பலமுறை எங்களுடைய பையனின் மருத்துவ செலவுகளை ஏற்றுக் கொண்டதால் நன்றியுடன் நாங்களே அந்த Agent-ஐ கூப்பிட்டு Rs.8,800/- renewal policy-க்கு செக் கொடுத்தோம். நாங்கள் பதில் அளிக்க கால தாமதம் ஆகிவிட்டது என்று மொத்த claim Rs.42,800/-யையும் reject செய்து விட்டனர். ரூ.10,000/- மட்டுமாவது கிடைக்கும் என்று இருந்த எங்களுக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. ஆனால் ஒவ்வொரு முறையும் அன்னை அவர்களை வேண்டிக் கொண்டு ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை அவர்களின் படத்தின் முன்னால் கடிதத்தையும் வைத்துதான் அனுப்பி வந்தேன். ரூ. 10,000-மாவது கிடைக்கும் என்று நான் நம்பிக்கையோடு இருந்தேன். இறுதியில் நாங்கள் ஸ்ரீ அன்னை அவர்கள் சொன்னபடி நன்றியோடு Health insurance Renewal செய்ததால் எங்கள் Agent எங்களுக்காக வாதாடி, claim reject செய்த பிறகும் நம் கம்பெனியில் நம் பிக்கை வைத்து Insurance-ஐ renew செய்து உள்ளனர், எனவே அவர்கள் claim-ஐ மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று வாதாடி உள்ளார். எனவே எங்கள் claim paper மீண்டும் எடுக்கப்பட்டு ரூ. 32,400/- எங்கள் பையனின் மருத்துவ செலவுக்காகக் கொடுத்தனர். இது மிகவும் ஆச்சரியமான விஷயம்.

ஆரம்பத்தில் எங்கள் Insurance Agent நாம் எப்படி போய் renewal கேட்பது என்று விட்டு விட்டார். ஆனால் claim மறுக்கப்பட்ட பொழுதும், முன்பு செய்த உதவிகளுக்காக மீண்டும் நாங்கள் Business கொடுத்ததும் நாங்கள் கேட்காமலேயே அந்த Agent எங்களுக்காக வாதாடி ரூ. 10,000/- கிடைக்கும் என்ற நிலையில் இருந்து ரூ.10,000/- போக 32,400/- பெற்றுத் தந்துள்ளார். ஸ்ரீ அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் அவர்களுக்கு நன்றி.

நன்றியுடனும், ஸ்ரீ அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தர் மீது மிகுந்த நம்பிக்கையுடனும் இருந்தமைக்கு எங்களுக்கு கிடைத்த பரிசு இது. ஸ்ரீ அன்னை அவர்கள் நடத்திய இந்த அற்புத்தை தங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தோன்றியது. விவரம் தெரிவித்து உள்ளேன்.

ஏக்ஜிஜின்

வாழ்க்கை வழங்குவது படிப்படியான வளர்ச்சி.

அருள் வழங்குவது அதிரடி வளர்ச்சி.

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி

சொற்பொழிவாற்றியவர் : திரு. இரத்தினவேலு
சொற்பொழிவாற்றிய தேதி: 21.02.2018

வாழ்வு இப்பேற்றை அளிக்க பெரும் சிரமங்களை நிபந்தனையாக்குகிறது. அருள் பெரும் ஆண்ந்தத்தை வாயிலாக அளிக்கிறது. ஷேக்ஸ்பியர் எழுதிய தலையாய நாடகங்களில் அரச பதவியைப் பெற்ற பெண்கள் தகப்பனார் கண்களைப் பறித்தனர். வீட்டுக்கு விருந்தினராக வந்த அரசனை தூக்கத்தில் கொல்லக் கணவனை தூண்டி, அவன் தவறிய பொழுது தானே அக்கைங்கர்யத்தைச் செய்த பெண் கதாநாயகியாக வரும் நாடகம் ஒன்று. அழகான இளம் பெண் ஒரு நீக்ரோ ஜெனரல் கூறிய போராட்டங்களைக் கேட்டு அவனை மணந்தாள். பொய்யான செய்தி கேட்டு அவன் அவன் கழுத்தை நெறித்துக் கொன்றான். இறக்கும் நேரம் என் அழகிய கணவருக்கு என் மனநிறைவுகளைக் கூறவும் என்று பேசி இறந்தாள் அவள். கணவனைக் கொன்று அரச பதவியை ஏற்ற அண்ணனை மனைவி மணந்த கதை Hamlet. உலகப்பிரசித்தி பெற்றது. கதையில் 7 கொலை விழுகிறது. இது ஷேக்ஸ்பியர் வாழ்ந்த காலம். அவர் நாடகங்கள் உலக வாழ்வின் எல்லா ஆழ்ந்த கருத்துகளையும் இதுபோன்ற சோக நாடகங்களால் கூறுகின்றன. இனி சோகம் வாழ்விலில்லை என்பது இக்காலம். எது வேண்டுமானாலும் கேட்டால் கிடைக்கும். ஆண்தம் கேட்டால் ஆண்தம் கிடைக்கும், அருள் வேண்டுமானால் அபரிமிதமாக வரும். பயம் போக வேண்டினால் அது ஆண்தமாகத் திருவுருமாறும். இந்திய ஏழை சுபீட்சமாக மாறும். எல்லையைத் தொக்கிய சைனாக்காரன் திரும்பிப் போனான். கொடிய பஞ்சம் பயமுறுத்தியது பசுமைப் புரட்சியாயிற்று. அசர சூறாவளி அனைத்தையும் அழித்தது. அன்னை படமிருந்த வீட்டை மட்டும் அழிக்காமல் காப்பாற்றியது. தினமும் \$1000 சம்பாதித்தவர் சில ஆண்டுகள் கழித்து தினமும் \$200

சம்பாதிக்கும் வேலையை நாடியது மனித சுபாவம். திறமையற்றவர் திறமையில்லாத நிலையை இலட்சியமாகக் கருதி போற்றும் மனநிலை மனிதனுடையது. அவனுக்கு அருளின் வாழ்க்கை காட்டும் தலைப்பு இது. இளமையின் இலட்சியம் முதுமையிலிருக்காது. வயது வந்தபின் இளமையிலில்லாத இலட்சியங்களும் முதுமையில் எழுவதைக் கண்ட அன்பர்கள் ஏராளம். மனைவியை மறுத்துப் பேச முடியாமல் சாம்ராஜ்யத்தை இழந்த சக்ரவர்த்தி ஒருவர். சாம்ராஜ்யம் போனபின் உயிரும் கூடவே போயிற்று. அது மனித வாழ்வின் சிகரம். உச்சிக்குப் போனால் உடனே ஆழத்திற்கு வர வேண்டும் என்பது சட்டம். அருள் தரும் வாழ்வு உச்சியை முதல் சிகரமாக்கி அடுத்த மலையுச்சிகளை விடியலால் காண்பிக்கிறது. பொதுவாக மக்கள் தம் வாழ்வின் சிறுமைகளைப்பற்றி பிறரிடம் பேசமாட்டார்கள். பேசினால் அரையும்குறையுமாய் சொல்வார்கள். ஒருவர் மனம் திறந்து அப்பட்டமான உண்மையை பலமுறை கூறுகிறார் எனில் அவருக்கு அருள் நிழலாய் தொடரும். உதயசூரியனாக வாழ்த்தும். அதைப் பெறும் தகுதியைப் பெற அவர் விரும்பவில்லை என்பது எவ்வளவு தூரதிர்ஷ்டம். அதுவும் அருளின் சூழலில் காணும் அற்புதம்.

மேலுலகிலிருந்து பல ஆத்மாக்களை உலகத்திற்கு அனுப்பி உலகை உய்விக்கும் திட்டம் உள்ளது என பகவான் கூறுகிறார். எனவே இது இறைவன் வரும் தருணம் எனவும் கூறுகிறார். வேத காலத்தில் சத்திய ஜீவியத்தை அறிந்தவர் அதையடைய முயலவில்லை எனவும் கூறுகிறார். உபநிஷதம், பெளத்தம், கீதை காலங்களிலும் சத்திய ஜீவியத்தை அடைய முயன்றிருந்தால் அது கிட்டியிருக்கும் என்பது அவர் கருத்து. வேதம் யாகத்தையும், உபநிஷதம் தியானத்தையும், பெளத்தம் நிர்வாணத்தையும், கீதை சரணாகத்தையையும் பாராட்டன. பெளத்தம் தேடியது சாஸ்வதம். கிருஸ்து நாடியது கருணை, ஸ்ரீ அரவிந்தம் தருவது perfection சிறப்பு எனவும் அன்னை கூறுகிறார். சாஸ்வதமும் கருணையும் பகுதியானவை, சிறப்பு பூரணமானது, அனைத்தையும் உட்கொண்டது. இவை படிப்படியான பாதை. சத்திய ஜீவியம் நேரடியானது, உடனடியாகப் பெறக்கூடியது.

பகவான் 1906-இல் யோகம் செய்ய ஆரம்பித்து 1908-இல் சுத்திய ஜீவிய தரிசனம் கண்டார். சுத்திய ஜீவியம் - அருள் - இது போல் பலிக்கக்கூடியது. வாழ்வின் மரபு ஆயிரமாண்டுகளில் சாதிக்காதது. வாழ்வின் பாதை காலத்திற்குரியது. அதனால் அங்கு பலன் பெற நாளாகும். அருளின் பாதை காலத்தைக் கடந்தது. அது உடனடியாகப் பலிக்கும். ஒவியம் சிற்பம் நாள்படச் செய்வது. போட்டோ கண்ணத்தில் எடுத்து விடலாம். அன்னை இரவில் பகவானை சந்திக்கிறார். பகவில் அவர் வழக்கமான வேலைகளைச் செய்யும் பொழுது பின்னணியில் இரவு அனுபவங்கள் சற்று தூரத்திலிருக்கும். Agenda முழுவதும் அந்த அனுபவங்களைக் கூறுகிறது. ஒருநாள் அன்னை தன் காலை அனுபவங்களைக் கூறுகிறார். உலக நிகழ்ச்சிகள் வெள்ளமாக அவர் முன் தெரிகின்றன. ஒரே குழப்பம், பிணக்கு, பொறுக்க முடியாத செயல்கள். அவருடல் விழித்துக் கொண்டு நிகழ்ச்சிகளை எதிர்கொள்ளும் வகையில் மாறுகிறது. அவருடல் சரணாகதியை ஏற்கிறது. உலகம் எப்படியிருந்தாலும் அது இறைவன் செயல். அதை ஏற்பது சாதகரின் கடமை என்ற உணர்வில் அவர் உடல் மாறிக் கொள்கிறது. அதே நேரம் எதுவும் முடியும், முடியாததில்லை என அவர் உடல் அறிகிறது. அன்னையின் மனம் வெகு நாட்களாக எதுவும் முடியும் என அறியும். பின்னர் அவர் உயிரும் அதை அறிந்தது. இன்று அவர் உடலும் அதை உணர்ந்தது. அவர் அறைக்கு வெளியே மொட்டை மாடியில் ஒரு மயில் அன்னையை நோக்கி நின்றது. அது கூவுகிறது. மயில் என்பது வெற்றி. அதன் குரல் எதுவும் முடியும் எல்லாம் முடியும் என்பதை வலியுறுத்துவது. ஒரு சாதகர் வளர்த்த மயில் தப்பி அன்னையைத் தரிசிக்க வந்து அவர் அனுபவம் உண்மையெனக் கூறுவது போல் மொட்டை மாடியில் இரண்டு நாளிருந்தது. சுதந்திரம், சுபீட்சம் என இரு கருத்துண்டு. தேசிய காங்கிரஸ் சுதந்திரத்தை இலட்சியமாக்கியது. சுபாஷ், நேரு, ஜெயப்பிரகாஷ் போன்றவர்கள் காங்கிரஸை சேர்ந்தவர்கள். அசோக் மேத்தா, அருணா ஆஸப் அவி போன்றவர் இடது சாரி. காங்கிரஸாக்கு சுதந்திரத்திலிருந்த ஆர்வம் நாட்டிலில்லை. காந்திஜி மகாத்மா, அவர் கூறுவதை

நாடு கூறிற்று. நாட்டில் சுதந்திர வேட்கை குறைவு. ஆந்திரா, தமிழ் நாடு என்பதிலுள்ள ஆர்வம் சுதந்திரத்திலில்லை. பிற்காலத்தில் ஜாதி அரசியலில் வந்த பொழுது ஜாதி விழித்து நாடு கொந்தளித்த பொழுது, மொழி நாட்டை உற்சாகப்படுத்திய பொழுது, சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள் இந்த ஆர்வம் சுதந்திரத்திற்கிருந்திருந்தால் சுதந்திரம் உலகப் போருக்குமுன் வந்திருக்கும் எனப் பேசினர். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சோஷலிஸ்ட் கட்சிகள் அன்று காங்கிரஸின் பகுதிகள். சுபீட்சம் அவர்கள் இலட்சியம். நேருவுக்கு சுதந்திரம் போல் சுபீட்சம் உயிர் நாடி. நாம் ஒரு பிரச்சனையைத் தீவிரமாகக் கருதி பிரார்த்திக்கும் பொழுது அப்பிரார்த்தனை உடனே பலிப்பதைக் காண்கி ரோம். பின்னையின் படிப்பு, பெண்ணின் திருமணத்தைவிட தகப்பனார் பிரமோஷன், தாயாருடைய டிரஸ் அவர்கள் மனதிலிருக்கும் பெற்றோருண்டு. அவர்கள் படிப்பு, திருமணத்திற்காக பிரார்த்தனை செய்தால் பிரமோஷன் வரும், பட்டுப் புடவை வரும். இந்தியர் வாழ்வில், தமிழர் பண்பில் இறைவனிடம் பிரார்த்திப்பது என்பது போருக்குமுன் ஆபத்து நேரத்தில் மட்டும்தான். அது பலிக்காது எனத் தெரியுமென்றாலும் பழக்கத்தால் பிரார்த்திப்பார்கள். ஒரு பிரார்த்தனையும் பலித்ததில்லை என்பது அனுபவம். 25 வருஷமாக வீடு கட்ட பிரார்த்தித்தவர், 13 வருஷமாக டிகிரி எடுக்கப் பிரார்த்தித்தவர், 8 ஆண்டாக திருமணத்திற்குப் பிரார்த்தித்தவர் கண்ட முடிவு பூஜியம். வீடு கட்டப் பிரார்த்தனை செய்ததால் வாடகை குடிசை ஒருவருக்கு சொந்த குடிசையாயிற்று. திருமணம் பலிக்காதவர் தமக்கை புருஷனுக்கு “இரண்டாம்” மனைவியானார். குழந்தை உயிரைக் காப்பாற்றப் பிரார்த்தித்தவருக்கு இரண்டு குழந்தைகள் இறந்தன. பிரார்த்தனை பலித்தால் முதன்முறை பலிக்கும். அது அந்த நாளில் பெரிய கோவில்களிலும் நம்பிக்கை ஏற்படுத்தவில்லை. வேளாங்கண்ணி, நாகர் தர்கா, வேடப்பார் கோயில்களில் சீட்டு கட்டுவது பிரபலமாயின. என அனுபவத்தில் இந்திய சுதந்திரத்திற்காக எவரும் பிரார்த்தனை செய்ததாக நான் அறியவில்லை. மகாத்மா சுதந்திரம் பெற ராமனை நம்பியதைவிட அஹிம்சையை நம்பினார் எனக் கூறலாம். 1900 முதல் சுதந்திர

இயக்கம் அந்நிய துணி பகிஷ்காரம், வங்காளப் பிரிவினை எதிர்ப்பில் செயல்பட்டது. தடியடி, துப்பாக்கி குடு எழுந்த பொழுது இந்தியா போலீஸ் உத்தரவுக்குப் பணிந்ததே தவிர இந்து-முஸ்லீம் கலவரத்தில் சுட மறுத்ததைப் போல் சுதந்திர வேட்கையை வெளிப்படுத்தவில்லை. சுபீட்சத்தை எவரும் நினைக்கவில்லை. உழைத்து உயரலாம் என்பதில் நம்பிக்கை குறைவு. 10 விளக்கு அணைந்தால் ஒரு விளக்கு பிரகாசமாகும் என்பது பொது நம்பிக்கை. உழைப்பைவிட அதிர்ஷ்டத்தில் நம்பிக்கை. சொந்த சுபீட்சத்தின் நம்பிக்கை இது. நாடு சுபீட்சம் பெற வேண்டும் என்ற பேச்சு அந்த நாளில் காதில் விழுந்ததில்லை. இடதுசாரி கட்சிக்கு அது பிரதான கொள்கை, செய்வதறியார். நேருவுக்கு அது உயிர் மூச்சு. 1947 முதல் 1997 வரை நடந்த வரலாற்றின்படி சுபீட்சத்தின் உண்மையென்ன எனக் கருதினால் சுபீட்சம் வரும்முன் முடிய வேண்டிய பெரும் பிரச்சனைகள் பாக்கியிருந்தது தெரியும். அப்படிச் சிந்தனை செய்தால் தலைப்பின் சிறப்பு தெரியும். வாழ்க்கை படிப்படியாக முன்னேறுவது. அது உண்மையானால் அருள் எப்படிச் செயல்படுகிறது. அருள் செயல்படும் பொழுது செனட்டில் மெம்பராக நினைத்தால் அந்த தொகுதியின் 12 மெம்பர்களும் அன்பருடன் செனட் மெம்பரானார்கள். ஒருவர் செனட்டில் பேச நினைத்தது 12 குரல்கள் எழுந்தன. அத்துடன் Academic council-விலும் மெம்பராக முடிந்தது. மேலும் Board of Studies-இலும் மெம்பராக முடிந்தது. கனவிலும் கருதாத சிண்டுகேட்டிலும் மெம்பரானார். அதையும் கடந்த Board of Selection-லும் மெம்பராகும் வாய்ப்பு வந்ததை ஏற்கத் துணிவின்றி நண்பரை மெம்பராக்கினார். எல்லாம் ஒரே சமயத்தில் நடப்பது அருளின் செயல். இது மனத்தளவில். ஆன்மாவில் நடந்தால் மனம் நிறையும், முகம் பொலிவு பெறும். அவை அருளின் பெரிய செயல்கள் என உணர முடிவதில்லை. பெரு விவசாயி நெற்பயிரில் ஏக்கர் 400 ரூபாய் இலாபம் பெறும் பொழுது எனிய விவசாயி நஷ்டமில்லையெனத் திருப்திபட்ட நேரம் தோப்பு விவசாயத்தில் ஏக்கர் 1000 ரூபாய் கிடைப்பதை அறிவது அருள். அதைப் பெற மரம் நட்டு ஏழு வருஷம்

காத்திருக்க வேண்டும் என்ற நிலையில் முந்திரித் தோப்பு வளர்ந்த நிலையில் உழுது போட்டு ஏரு வைத்தால் இரண்டு ஆண்டில் 1000 ரூபாய் 1700 என்ற அனுபவம் வருவது அருள். அத்துடன் ஏக்கரில் 50,000 ரூபாயும் பெற முடியும், 8 இலட்சம் மல்லிகைப் பூவிலும், அதன் சென்டிலும் பெறலாம் என்பது அருள் என அறிந்தும் நம்ப முடியவில்லை.

தீமை என்பது வாழ்வில் பகுதி. முழுமையை நாடுபவர் ஒரு பகுதியை விலக்க முடியாது. தீமையை அணைவரும் விலக்கினர். வாழ்வின் முழுமையைக் குறிப்பது ஹிம்சை. விலங்கு உணவு தேடுவதில் அதைக் காண்கிறோம். பூகம்பம், சூராவளியிலும் அதைக் காணலாம். எதிரியை வென்றவன் சட்டம் எதிரியை அழிப்பது. அது வன்முறை, ஹிம்சை. தீமையை விலக்குபவர் ஹிம்சையை விலக்குபவர். அது அஹிம்சை. நாம் வன்முறையை விலக்கலாம். அது விலகாது. அதிக தீவிரத்துடன் நம்மை நாடி வரும். பெளத்தும் அதை ஒரு இலட்சியத் தத்துவமாகச் செய்தது. ஸ்ரீ அரவிந்தம் அதை விலக்கவில்லை. தீமையை விலக்காமல், திருவருமாற்றுவது ஸ்ரீ அரவிந்தம். பூரண யோகத்தை மேற்கொண்டால் தீமை வாழ்வில் எதிர்ப்பாக பூதாகாரமாக வரும். பொறுமையான அன்பர்கட்கு புற எதிர்ப்பு ஒரு காலத்தில் ஓயும். புறம் ஓய்ந்தால் அகத்தில் கனவாக எழும். கெட்ட கனவுகள் பொறுக்க முடியாமல் எழும். சாவித்ரி படித்தால் கெட்ட கனவு குறையும். இது படிப்படியாகத் தீமையை திருவருமாற்றி அழிப்பது. அருள் வேகமாகச் செயல்படும். அருள் செயல்பட அஞ்ஞானத்தை விட்டு அகல்வது முதல் நிபந்தனை. அஞ்ஞானம் ரூசிப்பதால் மனிதன் அதை விட்டு அகலச் சம்மதிக்கமாட்டான். சிறுவர் விளையாடும் பொழுது, சண்டையிடும் பொழுது பெரியவர்கள் தூர இருந்து பார்த்துப் புரிந்து கொள்வதால் அவர்கள் துன்பம் பெரியவர்கட்கு துன்பமாகாது. விவேகம் அதிகமானால் சிறுவர் துன்பம் பெரியவர்கட்கு இன்பமாகும். இன்றைய தீவிர சண்டை நாளைய தீவிர நட்பு எனப் பெரியவர்கள் அறிவார்கள். அன்னை பரம்பொருளை வர்ணிக்கும் பொழுது “ஓ, இப்படித்தான் பரம்பொருள் எப்பொழுதும் இன்பம் துயக்கிறார்” எனக்

கூறுகிறார். மனவளர்ச்சி நம் நாட்டிலில்லை. ஒரு காலத்திலிருந்த அறிவும், சிந்திக்கும் திறனும் இன்று இல்லையென பகவான் கூறுகிறார். அறிவு ஜோப்பாவில் வளர்ந்துள்ளது. ஆனால் அவர்கள் ஆன்மாவை நாடவில்லை. ஆன்மா வளர்ந்த இந்தியாவில் வளரும் ஆன்மாவை நாடு நாடவில்லை. வளர்ந்த ஆன்மாவும் நாட்டின் மண்ணில் உள்ளது, மக்களில்லையென பகவான் கூறுகிறார். அப்படியானால் உலகின் எதிர்காலம் என்ன? இந்திய எதிர்காலம் எதுவாயிருக்கும்? இந்தியா ஜகத்குருவாகும் என்றவர், அந்த வாய்ப்பை எந்த நாடு நாடனாலும் அதற்கு அது உண்டு என்றார். தலைப்பு வாழ்வின் வழியையும் அருளின் போக்கையும் கூறுகிறது. நாம் இந்த நிலையில் எதைச் செய்ய? எதைச் செய்தாலும் அது அகந்தையின் செயலாவதால் நாம் எதையும் செய்யக்கூடாது. நம் அறிவு, உயிர், உடல் செய்யக்கூடியவற்றையும் சமர்ப்பணத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் கூறிய அன்னை இன்று நேற்றைய நிலையைவிட சற்று முன்னேற வேண்டும், அதற்குப் புறம் அகத்தைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்றார். அதைச் செய்வது மொனம் பெறும் வழி. மொனம் சித்தித்தால் உள்மனம் போக முடியும். அது சூட்சமமானது. உலகம் உற்பத்தியான நாளாக எந்த முனிவரும் ரிஷியும் தபஸ்வியும் யோகியும் அடையாத உள்மனத்தை எளிய மனிதனான நான் எப்படி அடைய முடியும்? இது சரியான கேள்வி. அதற்குரிய கரணமில்லாமல் போவது இயலாது. இன்று அந்த கரணம் சத்திய ஜீவியம் நமக்கு பகவானால் அளிக்கப்பட்டதால் இது நமக்கு முடியும். இது அருளின் பாதை. அதிரடி வளர்ச்சி. வாழ்க்கை வளர்ச்சியை மட்டும் நம்புவதால் அதைச் செய்ய இயலாது. யோகத்தை நாடனால்தான் அது முடியும் என்ற முடிவுக்கு நாம் வருகிறோம். இதை ஆரம்பிப்பது எப்படி? முதல் நிலைப்பலன் என்ன? இது வேண்டும் என விரும்புவர்கட்டு இது பலிக்கும். நாமுள்ள வாழ்வு அஞ்ஞான வாழ்வு. அஞ்ஞானம் நம் வாழ்வை செப்பனிட்டதால் நமக்கு அஞ்ஞானம் ருசிக்கிறது.

(தொடரும்...)

ஒழிங்கலை

நம் வாழ்க்கையில் விழிப்பற்ற தன்மையின் அளவு

N. அசோகன்

மற்ற எல்லோரையும்விட அன்னை அன்பர்கள் எந்த அளவிற்கு விழிப்பாக இருக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். ஆன்மீகத் துறையில் இருக்கின்ற எவருக்கும் விழிப்பற்ற நிலையில் இருப்பது ஒரு பெரிய பலவீனம் ஆகும். அதுவும் பூரண யோகத்துறையில் இருப்பவர்களுக்கு அது மன்னிக்க முடியாதக் குறையாகும். ஆன்மீக முன்னேற்றமும், பொருளாதார முன்னேற்றமும் இரண்டுமே அதிகப்படச் சிழிப்புணர்வைக் கேட்கின்றன. ஆகவே நம் வாழ்க்கையில் எந்த இடத்திலும் விழிப்பற்ற தன்மையை அனுமதிக்கக் கூடாது. விழிப்பற்ற நிலையில் இருப்பதற்கு சில உதாரணங்களை கீழே தருகிறேன்.

- 1) நம் முடைய பலம் என்ன? பலவீனம் என்ன? இரண்டையுமே நாம் அறியாமல் இருக்கலாம். நம்மை அறியாமல் இருப்பதுபோல் மற்றவரையும் அறியாமல் இருக்கலாம். இப்படி விழிப்பற்று இருந்தால் அடுத்தவரை புரிந்து கொள்ளாமல் போகலாம். அது நம்மை பாதிக்கும்.
- 2) வாழ்க்கையில் முன்னேற விரும்புகின்றவர்கள் சமூகம் எப்படி மாறிக் கொண்டு வருகிறது, புதுப்புது வாய்ப்புகள் என்ன உருவாகின்றன என்று தெரிந்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதைக்கூட தெரிந்து வைத்துக் கொள்ளாதவர்களுக்கு அவர்களுடைய எதிர்காலம் சிரமமாகும்.
- 3) தன்னை பாதிக்கின்ற பிரச்சனையின் மூலகாரணம் என்ன என்று கூட தெரியாமல் தற்காலிக நிவாரணத்தைத் தேடி தன்னுடைய நேரத்தையும், எனரஜியையும் ஒருவர் நிறையவே விரயம் செய்கிறார்.
- 4) Life Response முறைகளைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கலாம். அதனால் என்ன முயற்சி எடுத்தால் என்ன ரெஸ்பான்ஸ் வரும் என்று தெரியாமல் இருக்கலாம்.

- இதனால் அறிவு இல்லாமல் பெரிய முயற்சி எடுத்து தொழிலில் மாட்டியும் கொள்ளலாம்.
- 5) சாதிப்பதற்குப் பின்னால் இருக்கும் முக்கிய காரணங்களை உணராமல் இருக்கலாம். இதனால் ஒரு வருடத்தில் சாதிப்பதை பத்து வருடங்களில் சாதிக்கும்படி அமையலாம்.
 - 6) எப்படியெல்லாம் என்றில் விரயம் ஆகிறது என்பதை நாம் அறியாமல் இருக்கலாம். இப்படி அறியாமல் போவதால் பெரிய முயற்சிகள் எடுத்தும் சிறிய அளவே சாதிக்கும்படி அமையலாம்.
 - 7) குடும்பம், பணி இடம், சுற்றுப்புற சூழல் இங்கெல்லாம் என்ன நடக்கிறது என்பதை நாமே உணராமலேயே இருக்கலாம். நம் உடம்பிலேயே ஏற்படும் மாற்றங்களைக் கூட உணராமல் இருந்து பின்பு அது நமக்கே ஆபத்தாக முடியலாம்.
 - 8) எதைச் செய்ய வேண்டும், எதை செய்யக் கூடாது என்ற விதிமுறைகளைக்கூட உணராமல் இருந்து அவ்வழியே அன்னையின் பாதுகாப்பையும் இழக்கலாம்.
 - 9) நாம் யாரைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறோம், நாம் யாரை வியாபாரத்தில் பார்ட்னராக எடுத்துக் கொள்கிறோம், நாம் யாரை ஊழியராக பணியில் அமர்த்துகிறோம் என்று சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல், பின்னால் அதற்கு பெரிய விலை கொடுக்கும்படி நேரிடலாம்.
 - 10) அருளுக்குத் தேவையானது என்ன என்று உணராமல் மனிக்கணக்காக அன்னையிடம் பிரார்த்தனை செய்து சிறிதளவே பலன் கிடைக்கிறது என்று ஏமாந்துப் போகலாம்.
 - 11) அன்னை வழி வாழ்க்கையையும், சாதாரண சமூக வழி வாழ்க்கையையும் கலந்தால் என்ன ஆகும் என்று உணராமலேயே செயல்பட்டு அன்னையிடம் வந்து பல வருடங்கள் ஆகியும் பெரிய முன்னேற்றம் இல்லை என்று எமாற்றம் எழலாம்.
 - 12) சாலையில் அஜாக்கிரதையாக நடந்து கொண்டு உயிருக்கே ஆபத்து வரலாம். அரசாங்க விதிமுறைகளை அறிந்து கொள்ளாமல், தான் செய்யும் தொழிலிற்கே ஆபத்தைக் கொண்டு வரலாம். மேலும் கட்டிட விதிமுறைகளை அறியாமல் கட்டிடம் கட்டி விட்டு கட்டிய வீட்டைடயும், அலுவலகத்தையும் அரசாங்கம் இடிக்கும்படியும் நேரிடலாம்.
- அறியாமையின் விளைவுகள் மிகவும் கடுமையானவை. அதேசமயம் எச்சரிக்கையாய் இருப்பதின் விளைவுகள் மிகவும் சிறப்பானவை. அன்னையிடம் வந்தவர்கள் அனைவரும் எந்நேரமும் எல்லா வகைகளிலும் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். நாம் விழிப்பற்றி இருப்பதை நாமே ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் வாழ்க்கை நம்மை மன்னிப்பதில்லை. நாம் அன்னையுடன் இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் வாழ்க்கை இதற்குரிய நட்டத்தை வழங்கியே தீரும்.
- ஒஃஜைலை
- ### ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

மனிதனுக்கு ஒன்றை கற்றுக்கொள்வது சிரமம். கற்றுக்கொண்டால் அதைப் பின்பற்றுவது சிரமம். பின்பற்றினால் தொடர்ந்தும் பின்பற்றுவது சிரமம். தொடர்ந்து பின்பற்றும் விழுயங்கள் மனத்தில் ஊறிப் பதிந்து-விடும். மனம் கற்றதை உணர்வ ஏற்கும். உணர்வ ஏற்றதை உடல் ஏற்கும். ஏற்றதின் மீது பாசம், பற்று ஏற்படும். அதை விரும்பி நாடுவோம். முடிவாக அதனுடன் இரண்டற்க்கலந்த நிலையில், அது நம் பண்பாகும். பண்பானின் அதை விடமுடியாது; மாற்ற முடியாது. மாற்ற முயன்றால், மனம் இடம் தாராது. இதுபோல் நாம் ஏற்றவை ஏராளம். அவற்றுள் நல்லவை அதிகம். முதல் நிலையில் அவை சமூகப் பழக்கவழக்கங்களாகும். அடுத்த நிலையில் மனம் ஏற்ற பழக்கங்களாகும். பூரண யோகத்தை மேற்கொள்ள இவை மாறுவது இன்றியமையாதது.

அன்னை இலக்கியம்

இரு

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

சமர்ப்பணன்

24. பாதாளப் பிரயாணம்

பரந்த பாரதவர்ஷத்தின் சமவெளிகளையும், அனாதைக் காடுகளையும், மெளன மலைகளையும், பாயும் நதிகளையும், வேகமாக விழும் அருவிகளையும், கடந்து நடந்தான் ரூரூ. என்னைற்ற மிருகங்களையும், மிருகங்கள் போல் வாழ்ந்த மனிதர்களையும், அவர்களுக்கிடையே இருந்த பகைமையையும் புன்னகையுடன் கடந்தான். இறுதியில் கங்கையை அடைந்தான். பல உயரங்களில் எழுந்து விழுந்த அலைகளைக் கொண்டிருந்த கங்கை நதிக்கரையில் யாருக்காகக் காத்திருக்கிறோம் என்பது தெரியாமலேயே காத்திருந்தான்.

ஒரு நாளிரவு ரூரூவின் கண்களை உறக்கம் தழுவ ஆரம்பிக்கும் போது கனவொன்று பிறக்க ஆரம்பித்தது. பகலில் காணும் காட்சிகளைவிட இரவில் கனவில் கண்ட காட்சி மெய்யானதாக இருந்தது. கனவா, நனவா என்று தெரியாத நிலையில் அவனருகில் நதியில் வெண்ணிற படகொன்று வந்து நின்றது. அதை ஓட்டி வந்த பளிங்கு மனிதன் கையில் வெண்ணிற துடுப்புகளோடு மெளனமாக நின்றான்.

ரூரூ படகில் ஏறியதும் மெல்ல துடுப்பை இயக்கி படகை நகர்த்தினான்.

நதியின் மர்மங்கள் நிறைந்த மையப் பகுதியை அடைந்து படகு நதியோட்டத்தோடு விரைந்து செல்ல ஆரம்பித்தது. தூரத்திலிருந்த கரைகள் கண்ணுக்கு தெரியாமலாயின. நீர் மட்டுமே உலகமாயிற்று. இரவில் நட்சத்திரங்களையும், நிலாவையும் நீர் சிறைபிடித்தது.

தான் ஒரு போதும் அடைய முடியாத துறைமுகத்தை நோக்கி கரைகளற்ற நதியில் நட்சத்திரங்கள் பதிக்கப்பட்ட பளிங்குத் தரையில் சறுக்கிக் கொண்டே போவது போல ரூரூ உணர்ந்தான்.

ஆனால் இருள் விலகும் நேரத்தில் தூரத்தில் மெல்லிய இரைச்சல் கேட்டது. அது விரைவில் பேரோசையாக கேட்கத் தொடங்கியது. கடலை நோக்கி விரைந்த படகு, கடலா நதியா என்று புரியாத இடத்திற்கு வந்ததும் அசையாமல் நின்றது.

படகோட்டி ரூரூவைப் பார்க்காமல் வெளிறிய வானத்தில் மங்கிக் கொண்டிருந்த நட்சத்திரங்களை பார்க்க ஆரம்பித்தான். ஆடும் படகில் எழுந்து நின்ற ரூரூ வெண்ணலைகள் ஆர்ப்பரிக்கும் கடலையும், அதில் மெல்ல பரவும் ஒளியையும் சற்று நேரம் உற்றுப் பார்த்தான்.

'கேள் கடலே கேள்! உன் அலை நாக்குகளை சற்று அசையாது நிறுத்தி நான் கூறப் போவதைக் கேள். நான் பாதாளம் செல்ல வழிவிடு. கருமையின் பல வண்ணங்களையும், துயரத்தின் பல ஓசைகளையும் கொண்ட ஆன்மாக்களை அடைத்து வைத்து காதலர்களை தவிக்க விடும் இடத்திற்கு நான் போக வேண்டும். ரிஷிகளில் மகத்தான பிருகுவின் வழிவந்த ரூரூ உன்னை வேண்டுகிறேன். என் வலியாலும் வாடாதிருக்கும் இந்த அன்பு மலரைப் பார்' என்று ரூரூ தன் வலக்கையை விரிக்க அதில் மன்மதனின் சூட்சும மலர் பிரகாசிக்க ஆரம்பித்தது. பெருங்கடல் திமிங்கலம் போல அதிர்ந்தது. நீர்ச்சவர்கள் உயர்ந்தெழுந்து படகை விழுங்கின. சுருண்டும் சூழனறும் வந்த எண்ணைற்ற அலைகள் ரூரூவை விழுங்கின.

ரூரூ கீழே சென்று கொண்டேயிருந்தான். எங்கும் இருள்மயமாக இருந்தது. நெடுநேரம் கீழே சென்ற பின் மெல்லிய பச்சையொளி பரவ ஆரம்பித்தது. எங்கும் நிசப்தம் நிலவியது. நரக நதியான வைதரணி நதியைக் கடக்கும்போது துன்பம் என்றால் என்னவென்று ரூரூ உணர்ந்தான். அன்புமலர் ஒன்றே அவனை சித்தம் பிறழாமல் காத்தது,

கடலைக் கிழித்துக் கொண்டு யமிதேவி எழுந்தாள். அவளது வலது கை கொடுவாளாகவும், இடது கை சவுக்காகவும்

இருந்தன. கண்கள் சிவந்திருந்தன. காதுகளில் தேள்களை தோடுகளாக மாட்டியிருந்தாள். அரவங்களை கங்கணங்களாகத் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன.

ஆணியை உலோகத்தில் உரசுவது போன்ற குரலில் யமிதேவி உரக்க பேசினாள். ‘மாண்டவளை மறக்காத காதலனே, உன் துணிச்சல் மகத்தானது. சூரிய ஒளியை ஒரு போதும் கண்டிராத பாதாள இருளில் நுழையத் துணிந்தவனே, இன்னும் கொடுரமான காட்சிகளைக் காண நீ விழைந்தால் என்னோடு வா. என் இதயமே அஞ்சுமளவிற்கு உன் காதலி வதைபடும் அழகியக் காட்சியையும் உனக்குக் காட்டுகிறேன் வா’ என்று கூறி விகாரமாக சிரித்தாள்.

விருட்டென திரும்பி பாதாளத்தில் மேலும் கீழே செல்ல ஆரம்பித்தாள் யமிதேவி. குறுகிய குகை போன்ற வழியில் அவள் செல்ல, அவளைப் பின் தொடர்ந்தான் ரூரூ. கற்பனை செய்ய முடியாத கொடுரங்களை கண்டவாறு ரூரூ பயணம் செய்தான். ஆனாலும் அவை அனைத்தும் தான் ஏற்கனவே புராண நூல்களில் வாசித்தவை என்பதை உணர்ந்தான். ஒவ்வொரு வதையையும், துண்பத்தையும், தண்டனையையும் தன் ஆழ்மனத்திலிருந்து விலக்கினான். நெடுந்தூரம் சென்றபின், இனி காண வேண்டிய கொடுர செயல்கள் எதுவுமில்லை என்றானபின், அவன் ஆழ்மனத்திலிருந்து நரக தண்டனைகளைப் பற்றிய அறிதல் முற்றிலும் அழிந்தபின் மங்கிய ஒளி தெரிய ஆரம்பித்தது.

குகை முடிவில் எலும்புகளாலான பெரிய கோட்டை இருந்தது.

‘இதுவே பாதாள லோகம்’ என்றாள் யமிதேவி.

புயல் கடந்து சென்ற பின் அழிவின் நடுவில் இருக்கும் அமைதியில் மனிதர்கள் பெருமூச்சு விடுவது போல ரூரூ பெருமூச்சு விட்டான்.

சூரியனும், மழையும் பார்த்திராத பாதாள உலகம். துயரப்பாறைகளும், இழப்புப் பள்ளங்களும், கண்ணீர் குளங்களும் கொண்ட விசித்திரமான உலகம்.

பாதாள ஆழங்களைத் தொட்டு, மரணதேவனி மாளிகையை நெருங்கும் போது ரூருவின் மனதில் சந்தேகம் எழுந்தது. ‘நடப்பதெல்லாம் இழப்பினால் நான்டெந்த பித்தினால் உண்டாகும் மயக்கத் தோற்றமா? மனிதனால் மரணதேவனை வெல்ல முடியுமா? வெல்ல முடியும் என்றால் அந்த மகத்தான் மனிதன் நானாக இருக்க முடியுமா? பிரியம்வதாவை திரும்பப் பெற வேண்டுமென்ற ஆசை என்னிடம் உள்ளது. ஆனால் என் இயலாமையையும் நான் அறிந்திருக்கிறேன்’ என்று எண்ணமிட்டான்.

யமிதேவி குரூரமாக புன்னகைத்தாள் ‘மனிதனே, நீ என்னுவதுதான் சரியானது. உன்னால் தர்மதேவனை மாற்ற முடியாது’ என்றாள்.

தன் மனதை கை மேலிருக்கும் நூலென வாசிக்கும் யமிதேவியின் சொற்கள் ரூருவை சீண்டின. அன்பைத் தவிர வேறொதையும் ஆயுதமாகக் கொள்ளக் கூடாது என்ற துரியரிஷியின் நல்லுரையை நினைவு கூர்ந்த ரூரூ காமன் மலரை, யமிதேவியின் முகத்தின் எதிரே, அவள் எதிர்பாராத சமயத்தில் நீட்டினான்.

அன்பின் ஒளி யமிதேவியின் முகத்தில் விழுந்ததும் அவள் முகம் புதிதாக தாயானவளின் முகமெனக் கணிந்தது. குரூரப் புன்னகை குழந்தையின் புன்னகையாக மாறியது. அன்பின் ஆற்றல் அவளை மாற்றியது.

‘மகனே! ஒன்றை சாதிக்க வேண்டுமென உள்ளும், புறமும் நீ உண்மையாக விரும்பினால் அதை உன்னால் சாதிக்க முடியும். ஒரு செயலை ஆரம்பிக்கும்முன் கொள்ளும் சந்தேகம் அச்செயலை ஆரம்பிக்க விடுவதில்லை. அதனால் இழப்பு எதுவுமில்லை. ஆனால் செயல் முடியும் சமயத்தில் கொள்ளும் சந்தேகத்தினால் ஏற்படும் இழப்பு பெரியது. பொய்மையின் சதி முழுவதுமாக சூழும் நேரமது. உன்னால் சாதிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையை ஒரு போதும் இழக்காதே’ என்றாள் யமிதேவி.

‘ஆணை தாயே’ என்றான் ரூரூ.

‘மரணதேவனின் மகாபத்மாசனத்தை நாக ரூபங்களாக இருக்கும் வாசகியும், ஜூரத்காருவும் தாங்குகின்றனர். பாற்கடலைக் கடைந்து அமரத்துவம் தரும் அழுதம் பெற உதவியவன் வாசகி. குலமற்றுப் போகக் கூடாது என்பதற்காக தன் விரதத்தை விட்டு குழந்தையைப் பெற்று உலகம் செழிக்க வைத்த ஜூரத்காருவின் மனைவி மானசதேவியான மற்றொரு ஜூரத்காரு. இவர்களால் தாங்கப்படும் தர்மதேவன் படைப்பிற்கு எதிரானவர் அல்ல என்பதை உணர்ந்து கொள்’ என்றாள் மரணதாசி.

‘தாயே, எனக்கு வாசகி பற்றியும், ஜூரத்காரு பற்றியும் கூறி அருளுங்கள்’ என வேண்டினான் ரூரு.

‘மகனே! முதலில் ஜூரத்காருவின் கதையைக் கூறுகிறேன். ஜூரத்காரு என்ற ரிஷி வாழ்வைத் துறந்து கடுமையான விரதங்கள் மேற்கொண்டு பிரம்மசாரியாக இருந்து வந்தார். ஒரு நாள் அவர் பாழ்குகை ஒன்றில் ஒரு சிறு புல்லைப் பற்றிக் கொண்டு சில ஜீவன்கள் தலைகீழாகத் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். அவர்கள் யாரென்று விசாரித்தார். பசியால் கண் மூடியிருந்த அந்த ஜீவன்கள் ‘நாங்கள் ஜூரத்காரு என்ற முழுமூடனின் மூதாதையர். வாழ்வு என்பது தொடர்ந்திருக்க வேண்டுமானால் புதிய குழந்தைகளும், புதிய பொருட்களும் உருவாக்கப்பட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். ஆனால் எங்கள் குலமரத்திற்கு கோடரியாகிவிட்ட ஜூரத்காரு திருமணம் செய்யாமலும், வாழ்வை துறந்தும் அலைந்து திரிகிறான். அதனால் நாங்கள் உணவின்றி, இடமின்றி இங்கு ஒடுங்கி வாழ்கிறோம்’ என்றனர்.

மனம் வருந்திய ஜூரத்காரு தன் பிழையை உணர்ந்தார். ‘இந்த ஜூரத்காரு குறையுள்ளவனாகி விட்டான். எந்த நிறைவுள்ள பெண் ஜூரத்காரு என்ற பெயரும் கொண்டவனாக இருக்கிறானோ அவளை மணப்பேன்’ என்று சூனுரைத்தார். அவன் சூனுரையைப் பற்றி கேள்விபட்ட நாகங்களின் தலைவனான வாசகி தன் தங்கை ஜூரத்காருவை, ரிஷி

ஜூரத்காருவிற்கு மணமுடித்து தந்தான். ‘விரைவில் நாக குலத்திற்கு அழிவு வரக்கூடும். அதைத் தடுக்க வல்லவன் ஜூரத்காருவின் மகன் ஆஸ்திகனே’ என்பதை உள்ளுணர்வில் அறிந்திருந்தான் வாசகி. ஜூரத்காருவின் மூதாதையர் நற்பேறு பெற்று மகிழ்ந்தனர்’ என்றாள் யமிதேவி.

‘ரிஷி ஆஸ்திகர் என தந்தை பிரம்மதியின் அணுக்கத் தோழர்’ என்றாள் ரூரு.

‘ஜூரத்காரு தன் மனைவியை மானசதேவி என்றே அழைத்தார். ஒரு நாள் மாலை மானசதேவியின் மடியில் தலைவைத்து உறங்கத் தொடங்கினார். நன்றாக உறங்கியும் விட்டார். மற்ற ரிஷிகள் மாலை கால மந்திரங்களைக் கூற நதிக்கரைக்குச் செல்லத் தொடங்கினார். சூரியன் சாய்ந்து இருள் சூழ்ந்துவிட்டால் தன் கணவர் கடமை தவறியவராகி விடுவாரே என்றஞ்சிய மானசதேவி கணவரை எழுப்பினாள். கண்விழித்த ஜூரத்காரு சினமும், வருத்தமும் கொண்டார். ‘மானசா, நம்பிக்கை என்பது முழுமையாக இருக்க வேண்டும். ஜூரத்காரு கண்விழிக்கும் வரை சூரியனால் மறைய முடியாது என்று நீ நம்பியிருக்க வேண்டும். அந்த நம்பிக்கை உனக்கிருந்தால் என் கடமையில் பிழையேற்படாது’ என்று கூறி அவளை விட்டு பிரிந்து விட்டார். மனிதன் தான் செய்வதில் முழுமையான நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும் என்பதை நினைவுட்டியபடி ஜூரத்காரு தன் தமையன் வாசகியின் அருகில் வாழ்ந்து வருகிறாள்’ என்றாள் யமிதேவி.

‘தாயே! எனக்கு வாசகியின் கதையைக் கூறுங்கள்’ என்று கேட்டுக் கொண்டான் ரூரு.

‘மகனே! மரணமின்மை என்ற பெரும்பேறை பெற்றிருந்த தேவர்கள் காலத்தை பொருட்படுத்தவில்லை. எதிலும் அக்கறையின்றி மெல்ல தாமசத்தில் வீழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். மரணஅச்சமும், ஆசையும், இயலாமையுமே அவர்களை அசரர்களாக மாறுவதிலிருந்து காத்தருள முடியும் என்றுணர்ந்தார் தூர்வாசர் மகரிஷி.

தூர்வாச மகரிஷி பூமாலை ஒன்றையானை மீது பவனி வந்த தேவர்களின் தலைவனான இந்திரனுக்கு பிரசாதமாகத் தந்தார். அதை இந்திரன் தன் யானையின் மீது அணிவித்தான். யானையோ மாலையை தரை மீது வீசி எறிந்தது. கோபம் கொண்ட தூர்வாசர் இந்திரனை நோக்கி ‘வலிமையற்று போவாய்’ என தீச்சொல்லிட்டார். தலைவன் வலிமையற்றுப் போனதும் தேவர்களும் வலிமையற்றவராயினர்.

அசுரர்களின் தாக்குதலை தேவர்களால் எதிர்கொள்ள முடியவில்லை. மரண அச்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டனர். இயலாமையின் வலியை உணர்ந்தனர். வலிமையைப் பெற ஆசையற்றனர்.

நுதல்விழியனிடம் வழி கேட்டனர். ‘பாற்கடலை கடைந்து அமுதெடுத்து உண்டால் மரணம் நிரந்தரமாக நீங்கும்’ என்றார்.

‘நாங்கள் வலிமையற்றவர்களாக இருக்கிறோம். பாற்கடலை கடைவது எப்படி?’ என்று கேட்டனர் தேவர்கள்.

‘வலிமையுள்ள அசுரர்களோடு போராடுவதை நிறுத்துங்கள். அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பை நாடுங்கள்’ என்றார் நுதல்விழியன்.

விஷ்ணு ஆமையாக பாற்கடலின் அடியில் அமர்ந்தார். மகத்தான மந்தர மலை மத்தாக்கப்பட்டது. நாககுலத் தலைவனான வாசுகி மந்தரமலையை சுற்றி கயிறாகக் கட்டப்பட்டான்.

காமதேனு, பாரிஜாதம், கல்பதரு, மூதேவி, பூநேவி, ஆலகாலம் உள்ளிட்ட ஒப்பற்ற பேறுகள் பிரபஞ்சத்திற்கு கிடைத்தன. பாற்கடலில் இறுதியில் தோன்றிய தனவந்திரியின் கைகளில் அமுத கலசம் இருந்தது. அமுத கலசத்தைக் கண்டதும் ஒத்துழைப்பை மறந்த தேவர்கள் தமக்கு மட்டுமே அமுதம் வேண்டுமென ஆசை கொண்டனர். அசுரர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் போர் மூண்டது. சூழ்ச்சியின் நாயகர்களான தேவர்கள் சூழ்ச்சியறியா அசுரர்களை பெண்ணாசையால் வீழ்த்தினர்.

மோகினி விரித்த மோக வலையில் அசுரர்கள் மயங்கிய போது அமுதுண்டு தேவர்கள் அமரர்களாயினர்.

அமுதம் தோன்ற உதவி செய்த வாசுகி தேவர்களிடமிருந்து பிரிந்து பாதாள உலகிற்கே வந்து விட்டான். அவன் உன் வாழ்வு அமுதமாக அருள் செய்வான்’ என்றாள் யமிதேவி.

பேசியபடியே இருவரும் மரணதேவனின் மானிகை வாசலுக்கு வந்து விட்டிருந்தனர். வாசலில் கோர உருவமுள்ள பூச்சிகளும், மிருகங்களும் கொடுரமான ஆயுதங்களுடன் காவலுக்கு இருந்தன.

ஞாலை

25. மரணதேவன் மானிகை

அழிக்கும் உருவங்கள் தேள்களான தங்கள் விற்களில், அரவங்களான அம்புகளை ஏற்றி ரூருவை தாக்க முயன்றன. ரூரு தன் கையிலிருந்த அன்பு மலரை தனக்கும் அவற்றிற்கும் இடையே நிறுத்தியதும், கடுகடுத்த முகங்களோடு தங்கள் ஆயுதங்களை அவை தாழ்த்திக் கொண்டு ரூருவிற்கு வழிவிட்டன.

அவன் மெளனம் கனத்திருந்த மிக மங்கலான ஒளியிருந்த பெரிய அறைக்குள் நுழைந்தான்.

அந்த அறையின் நடுவே மிகப் பெரிய மேடை இருந்தது. வாசுகியும், ஐரத்காருவும் அம்மேடையைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்தன. கார்கோடகளைப் போல அனலெரி உமிழும் அரவம் அம்மேடையின் குடையாக படம் விரித்து நின்று கொண்டிருந்தது. மேடையைச் சுற்றிலும் பூச்சிகளும், தேள்களும், பூராண்களும், கோர மிருகங்களும் ஊர்ந்து கொண்டும், உறங்கிக் கொண்டுமிருந்தன.

மேடையில் அரவக் குடையின் கீழே நீலநிற மகாபத்மமலர் அரவம் படமெடுத்து ஆடுவது போல ஆடிக் கொண்டிருந்தது. அதன்மீது இருளிலிருந்து பிரித்தறிய முடியாத உருவம் கொண்டவன் அமர்ந்து கொண்டிருந்தான். பச்சைநிற அனலெரி

அவன் கண்களில் ஓளிர்ந்து கொண்டிருந்தது. அனைத்தையும் அழித்து, தான்மியாமல் இருக்கும் அந்தகன் அமர்ந்திருந்தான்.

அவனது இருபுறங்களிலும் நான்கு கண்களை கொண்ட நாய்கள் இரண்டு அமர்ந்திருந்தன. நான்கு விழிகளாலும் ரூரூவை வெறித்து பார்த்து அவன் மீது பாய ஆயத்தமாக நின்றன. காலனின் விழிகளில் ஓளிர்ந்த பச்சை ஓளி மெல்ல ரூரூவைத் தீண்டியது. தன் உடல் குளிர்வதை ரூரூ உணர்ந்தான். சற்று முன்னகர்ந்து காலதேவனை வணங்கினான். அந்த அறையிலிருந்த அனைத்தும் நிழலாடுவது போல அசைந்தன.

துயரம் ததும்பும் கனத்த குரல் எழுந்தது. ‘காலதேவனின் அரியணை முன் வணங்கி நிற்பவன் மூச்சு விடுவது எப்படி சாத்தியமாயிற்று? எந்த சக்தி, எந்த ஆன்மீக ஆற்றல், எந்த மறைச்சொல் இவனை இங்கு கொண்டு வந்தது? தன் வாழ்விருக்கும் உடலால் மரணவுலகில் அசைவற்ற அழகிய அமைதியை கலைக்கும் இவன் யார்? சொல் சித்ரருப்தா!’

அக்குராலுக்கு பதில் கூறுவது வேறொரு கனத்த குரல் அங்கு எழுந்தது. ‘நான்முகனின் மானசுபத்திரனும், காலனின் உத்தேசத்தை சோதிடக் கணிதமாக மாற்றியவனுமான பிருகுவை தாம் அறிவீர். முதுமையை நெருங்கவிடாமல் இளமையைக் காக்கும் மூலிகை மந்தனத்தை தேவ மருத்துவர்களிடம் கற்ற சயவனன் பிருகுவின் மகன். உலகில் இதுவரை எவரும் செய்திராத மகத்தான காரியத்தை செய்யும் புதல்வன் வேண்டுமென பல வருடங்கள் தவம் செய்த பிரம்மதி சயவனின் மகன். அந்த பிரம்மதியின் மகன் தம்முன் நிற்கும் ரூரூ ஆவான். காமதேவன் தந்த அன்பு மலரை கவசமாகக் கொண்டு பாதாள லோகத்தில் பிரவேசித்து விட்டான். அதனால்தான் ஏரிகாற்றான தம் மூச்சுகாற்று அவனை சாம்பலாக்கவில்லை. ஏழ பாதாள லோகங்களின் கோரக் காட்சிகள் அவனை கல்லாக உறைய வைக்கவில்லை.’

அன்பெனும் சொல் அங்கு எழுந்ததும் அந்தக இருளில் மங்கலாக தெரிந்த அரியணையைச் சுற்றி மெல்லிய சிவப்பு ஓளி தோன்றியது. நிழல் நாகங்கள் தங்களை யாரோ மிதித்தது

போல சீறலொலி எழுப்பின. நாய்கள் தங்கள் அச்சுறுத்தும் தலையை உயர்த்தி சிலிர்த்து கொண்டன.

காலதேவனின் குரல் எழுந்தது. ‘ஓளிமங்கிய நிழலுலகில் மன்மதன் வேண்டுவது என்ன? உறைபனிக் குளிரின் நாயகனிடம், கதகதப்பான வெப்பத்தின் நாயகன் கேட்பது என்ன? காலதேவனிடம் காமதேவன் கோருவது என்ன? எல்லா உலகங்களிலும் செல்லும் அவன் அதிகாரம் பாதாள லோகத்தின் படிகளில் ஏற முடியாது. மரணலோகத்திற்குள் அவன் பாணம் நுழையலாகாது என்பது பிரபஞ்ச விதி. அச்சிறுவனின் குறும்புகளுக்கும், விளையாட்டுகளுக்கும் உரிய இடம் இதுவல்ல என்பதை அவன் மறந்து விட்டானா?’

சித்ரருப்தனின் குரல் பதில் கூறியது. ‘இந்திரலோக அப்சரசான மேனகா, விஸ்வவச என்ற கந்தரவ் மன்னன் மீது காதல் கொண்டாள். இன்பமயமான உணர்ச்சி அலைகளில் நீந்தியவர்கள் கண்டெடுத்த வெண்முத்து பிரமத்வாரா. அவனை மணக்கவிருந்தவன் ரூரூ. ஆனால் தங்கள் பணியாளனான விதியரவத்தின் தீண்டுதலால் அவள் உயிரிழந்தாள். அன்பொளியின் பாதுகாப்பில் அவனைத் தேடிக் கொண்டு ரூரூ இங்கு வந்திருக்கிறான். அவளுக்காக எதையும் தியாகம் செய்ய துணிந்துவிட்டான். அவளுயிரை மீட்க தன் வாழ்நாளில் பாதியை தர முன்வந்துள்ளான்.’

‘அழியும் உடல் கொண்டவனே! அனங்கனால் தவறாக வழி நடத்தப்பட்டவனே! சொர்க்கமானாலும், நரகமானாலும், மனித லோகமானாலும், தேவலோகமானாலும் பிரபஞ்ச விதிகள் ஒன்று போலத்தான் இருக்கும். ஆனால் பெறுபவன் எவ்வுலகைச் சேர்ந்தவன் என்பதைப் பொறுத்து பலன்களின் அளவும், தரமும் மாறுகின்றன. தன்னை தியாகம் செய்து தன்னலமின்றி செயல்படுவது எந்த உலகிலும் போற்றப்படும். நீ செய்யும் தியாகத்திற்கேற்ப பலன் பாதாளத்திலும் நிச்சயம் உனக்குக் கிடைக்கும். ஆனால் அந்த தியாகத்தை யாருக்காக செய்கிறோம், எதற்காக செய்கிறோம் என்பதை சிந்திப்பதே விவேகமுள்ள செயல். ஆணையும், பெண்ணையும் சேர்த்து வைப்பது

காமதேவனின் பணி. தன் பணியை நிறைவேற்றாமல் உன்னை தியாகம் செய்யத் தூண்டியிருக்கிறான். அவனது நோக்கம் உனக்கு நன்மை தராது' என்றான் தர்மதேவன்.

மெளனமாக நின்றான் ரூரு.

'நீ வேண்டுவது எதுவானாலும் உனக்குத் தர நான் சம்மதிக்கிறேன். நீ கேட்கும் உன் காதலியின் உயிரையும் என்னால் திருப்பித் தர முடியும். ஆனால் அதற்கு முன் உன்னை நீயே சில கேள்விகளை கேட்டுக் கொள். மரணம் என்பது என்ன? அது வாழ்வின் முடிவால்ல. வாழ்வை நீட்டிப்பதுவே மரணம். பிறப்பது, இறப்பது, மீண்டும் பிறப்பது பரமாத்மாவின் தீராவிளையாட்டு. உன் ஆடை கிழிந்து விட்டால் அதை ஏறிந்து விட்டு வேறு புதிய ஆடை அணிகிறாய். உடலும் உன் ஆண்மாவின் ஆடைதான். அதை ஏறிந்துவிட்டு புதிய ஆடையை அணிவது விவேகமுள்ள செயல்' என்றான் தர்மதேவன்.

'மெய் சொல்பவனை நம்பலாம். அவனால் நன்மையே விளையும். பொய் சொல்பவனை நம்ப வேண்டியதில்லை. அவனை நாம் ஏற்காததால் அவனால் தீங்கிழைக்க முடியாது. ஆனால், மெய்யை சற்றே திரித்து பேசுபவன் ஆபத்தானவன். அவன் அழிவை மட்டுமே கொண்டுவருபவன்' என்று ஒருமுறை பிரியம்வதா கூறியதை நினைவுகூர்ந்தான் ரூரு.

ரூரு தர்மதேவனை வணங்கி கூறினான் 'ஜயனே, நல்ல ஆடையை எவரும் வீதியில் வீசி ஏறிந்து நான் பார்த்ததில்லை. கிழிந்த ஆடைகளை கொண்டவர்களுக்கு வேண்டுமானால் தாங்கள் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும். மேலும் என்னுடலை நான் வைத்து கொள்ளவோ, ஏறிந்து விடவோ முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் என்னிடம் இருக்க வேண்டும். அதிகாரம் தற்சமயம் தம்மிடமல்லவா இருக்கிறது?'

ரூரு சூழ்ச்சியிலிருந்து கவனமாக தப்புவதை காலன் உணர்ந்தான். கூற்றுவன் ரூருவிடம் கூறலானான் 'மகனே! நீ கூறுவது பொய்யின் நிழலற்ற மெய்கூற்று. உன் உடல் நைந்த ஆடையல்ல. இனமையின் வாசலில் அடியெடுத்து வைத்திருக்கிறாய். பல காலம் இளமையோடு இருந்து விட்டு

பின் மெல்ல முதுமையை அடையும் அனுபவம் இனிமையானது. மொட்டு மலராகி, மலர் காயாகி, காய் கனியாகும் அனுபவமிது. கனியாக வேண்டாம் என்று எந்த மொட்டும் கேட்பதில்லை. வாழ்வு தீமையானதோ, விலக்கப்பட வேண்டியதோ அல்ல. அது முழுமையாக வாழப்பட வேண்டியது. நடுவில் நிற்காமல் இறுதிவரை செல்ல வேண்டிய பயணமது. அப்படியிருக்க அதை முதலிலேயே முடிக்க என்னலாமா?'

'தர்மதேவனே! தங்கள் கேள்வியே தங்களுக்கான பதில். என் காதலியின் வாழ்வை முதலிலேயே முடிவடைய விடலாமா? அவள் இறுதிவரை பயணப்பட வேண்டாமா?' என்று கேட்டான் ரூரு.

திகைத்து விட்டான் அந்தகன்.

'ரூரு, மனிதன் பிறப்பது எதற்காக? அவன் தன்னை பிரம்மமென அறிந்து தன் மிருகவுடலை மனிதவுடலாக்கி பின் அதையும் பிரம்மவுடலாக்க வேண்டும் என்ற தீரா விளையாட்டிற்காக மனிதன் பிறக்கிறான். உடல், பிராணன், மனம், ஆன்மா என்று பல படிகளில் ஏறி மாற்றம் பெற வேண்டும். இம்மாற்றங்களைச் செய்து முடிக்க நீண்ட காலமாகும். எனவே நீண்ட வாழ்நாள் உனக்கு மிகவும் தேவையான ஒன்று. ஆன்மீக முயற்சிகளுக்கு உதவும் வாழ்நாளை தியாகம் செய்வது தவசீலர்களின் வழிவந்தவனுக்கு ஏற்படையதல்ல' என்றான் காலன்.

'ஜயனே, மாற்றத்தை காலம் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. மாற மறுக்கும் குணங்களே மாற்றத்திற்கு எதிரியாகும். தன்னை முழுமையாகத் தருபவனுக்கு, சரணாகதியை விருப்பத்துடன் செய்பவனுக்கு, தவமும் யோகமும் குறுகிய காலத்தில் பலித்து விடும்' என்றான் ரூரு.

'ஆன்மா வளரும் போது அது குடியிருக்கும் அளவிற்குட்பட்ட உடலை தடையாக அறிகிறது. வளர்ச்சியையும் சக்தியையும் பெற்ற ஆன்மா முதுமையைடந்து தளர்ந்துவிட்ட உடலில் குடியிருப்பதில் என்ன பலன் உள்ளது? வாழ்வின் இனபங்களைப் பெற வேண்டுமானால் பழைய உடலை விட்டு புதிய உடலில்

நுழையத்தான் வேண்டும்' என்று கூறியபின் மரணதேவனின் குரல் ஆணையிட்டது 'மனிதனுக்கு அதிகபடச் சமிப்பு கொண்ட ஒன்றை ரூரு தியாகம் செய்ய முனைகிறான். தான் என்ன செய்கிறோம் என்பதை சிந்திக்காமல் உணர்ச்சிவசப்பட்டு செயல்படுகிறான். அவன் என்னவெல்லாம் இழக்கப் போகிறான் என்பதை அவன் காண்டிடும். பின் முடிவெடுக்கட்டும்:

ரூருவின் கண்முன் விரிந்த சுவர் எழுந்தது. அதில் கணவிலும், நனவிலும் காண்பது போன்ற காட்சிகள் எழ ஆரம்பித்தன.

இமயமலையை சிறு தூணாக அறிய வைக்கும் நெடிந்துயர்ந்த பொற்பீடும். அதன் மேல் தோள் வரை புரண்ட வெண் குழல் கற்றைகளோடும், நீண்ட வெண்தாடியோடும், வைரம் போல் ஓளிவீசும் கண்களோடும், கதிரவனை போல பிரகாசிக்கும் முகத்தோடும் ஒரு ரிஷி அமர்ந்திருந்தார். அது ரூருதான். ரிஷியைச் சுற்றி நின்று உலக சக்கரவர்த்திகள் சாமரம் வீசிக் கொண்டிருந்தனர். மகாராணிகள் ரிஷி உண்ண அழுது சமைத்துக் கொண்டிருந்தனர். வலப்புறமாக எண்ணற்ற அரசர்கள் ரூருவிற்கு சாமரம் வீசும் தகுதி தமக்கில்லையே என்ற ஏக்கத்துடன் காணிக்கை தட்டுக்களை எந்தி நின்றனர். இடப்பக்கமாக அரசிகள் தங்கள் நாட்டிலே விளைந்த கணிகளை தாம்பாளத்தில் ஏந்தி நின்றனர்.

ரிஷி ரூரு ஒரு சொல் கூறியதும் அது ஸ்ருதியாக ஏற்கப்பட்டது. அச்சொல் விரிவான விளக்கங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு மனித குலத்தின் புனித நூலாகியது. அவர் யாகம் எழுப்பினால் அதற்கான பொருட்கள் ஆயிரக்கணக்கான வண்டிகளில் நிரப்பப்பட்டு அந்த வண்டிகள் இளவரசர்களால் இழுத்து வரப்பட்டன. அவர் சொல் உலக சட்டமாகியது. அவர் சொல் உலக கணிதமாகியது. அவர் சொல் உலக காவியமாகியது. உலகத்தின் பெயர் ரூரு வருஷம் என மாற்றப்பட்டது. அவர் உண்ணும் போது சற்று கை உதறியதால் சிதறிய பருக்கைகளை பிரசாதமாக எடுத்து கொள்ள பேரரசர்கள்

போட்டியிட்டனர். அவர்களோடு போட்டியிட முடியாமல் காக்கைகள் திகைத்தன. அக்காக்கைகளை ரிஷியிடம் கலவி கற்கும் சிறுவர்கள் நீல மணி கற்களை வீசியெறிந்து விரட்டினர். குழந்தைகளுக்கு ரூருவின் பெயரை சூட்ட நான்கு வர்ணத்தினரும் போட்டியிட்டனர்.

'ரிஷி குமாரனே! உன் ஓளிமயமான எதிர்காலத்தைக் காண்பாயாக. உன் வாழ்நாளை பெண்ணுக்காக வீணாக்காமல், ஆன்மீக முயற்சியில் ஈடுபட்டாயானால் எல்லா உலகங்களும் உன் ஆணைக்காக காத்திருக்கும்' என்றான் தர்மதேவன்.

'அதிகபடச் அதிகாரத்தைப் பெற அதிகபடச் சுகந்தையே ஆசைப்படும். தர்மதேவனே! தன்னலமற்ற அன்போ அதிகாரத்தை அடுத்தவரிடம் கொடுத்துவிட்டு தான் பணிந்து நிற்கும். நான் அதிகாரத்தை விரும்பவில்லை. ஆகையால் தாம் காட்டும் காட்சி எனக்கு உவப்புடையதாக இல்லை. வேறொன்றும் அறிய விரும்புகிறேன். நான் கண்ட காட்சியில் முதிய ரூருவைப் பணிந்து நிற்கும் தேவர்களில் தம்மை காண முடியவில்லையே' என்றான் ரூரு.

இப்போது தர்மதேவன் மௌனமாக இருந்தான்.

பின் ரூரு தன் ஜீவனின் அனைத்து கரணங்களையும் இதயமையத்தில் குவித்தான். ஒரு முனைப்பட்ட தீவிரத்துடன் ஆன்மாவை அகஆழத்திலிருந்து மேலெழுந்து வரச்செய்து, கணப்பொழுதில் தன்னை ஆன்மாவாக அறிந்து, மரணதேவனுக்கு ஆணையிட்டான் 'இதோ, என் வாழ்நாளில் சரிபாதியைத் தருகிறேன். சித்ரகுப்தர் தம் நூலில் பதிந்து கொள்வாராக! தர்மதேவனே! பிரியம்வதாவை என்னோடு அனுப்புவீராக' என்றான்.

ரூருவின் கண்கள் மின்னலைப் போல ஒரு கணம் ஓளிவீசி அதிர்ந்தன. அவனது குரல் இடியோசை போல முழங்கிற்று. நிழல் மேலும் குளிர்ந்து உறைந்தது. இருளின் அடர்த்தி அதிகரித்தது. மரணதேவனின் மேடை மேலும் துயரத்தில்

ஆழந்தது. அரவத்தின் கண்களாக எரிதழல் வீசிக் கொண்டிருந்த தர்மதேவனின் குரூரமான விழிகள் மங்கின. மௌனம் குழந்தது.

பின் கோடி மலர்கள் மலர்ந்தது போல இனிய நறுமணம் வீசியது.

மரண லோகத்தில் முதல் முறையாக ஆனந்த அலைகள் எழுந்தன.

பாதாளம் ஆனந்த சுமையை விரும்பவில்லை. ஆனால் தற்காலிகமாக அதை ஏற்படத்த் தவிர அதற்கு வேறு வழியுமிருக்கவில்லை. உயிர்கள் தோன்றும் நாள் முதல் அவற்றை அச்சத்தில் ஆட்டி வைத்த தர்மதேவன் முதல்முறையாக கலங்கி நின்றான். வெற்றியைத் தவிர வேறொன்றை அறியாதவனால் மனிதனோடு செய்து கொண்ட சமரசத்தை மகத்தான் தோல்வியாகத்தான் உணர முடிந்தது.

வெகு உயரத்திலிருந்து காமதேவனின் குரல் ஒலித்தது ‘அன்பு எழட்டும்! ஆனந்தம் பெருக்ட்டும்! இளைஞரேன, உன் துயரம் நீங்கிவிட்டது. நீ எதிர்கொண்ட சோதனைகள் முடிந்துவிட்டன. நீ செய்த தியாகத்தால் வேறு வழியின்றி உன் வேதனையை மரணதேவன் ஏற்று கொண்டு விட்டான். பெருங்காதல் பேரின்பத்தை பூரணமாக நீயும் உன் காதலியும் பெறுவீர்களாக!’

(தொடரும்)

(கதையைக் கால இடைவெளியின்றித் தொடர்ந்து வாசிக்க விரும்பும் அன்பர்கள் ce@motherservice.net என்ற மின்னஞ்சல் முகவரி மூலம் தொடர்பு கொண்டால் முழு நாவலும் PDF வடிவத்தில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.)

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

அருளின் சிறப்பு

எவருக்கு கொடுத்தாலும் அருள் தன்னை முழுமையாகக் கொடுக்கும். முழுமை என்பது உச்ச கட்ட உயர்வு. எவரிடமும் எல்லாக் சிறப்பும் உண்டு. பாராட்டுவதே பலன் தரும். அருளின் பார்வையில் அதுபட்டுவிட்டால் அவர் நாட்டில், உலகில் உச்சிக்குப் போவார். அது சமூகத்தின் பார்வையில்படும். பல சமயம் எவர் கண்ணிலும்படாது. பட்டாலும், படாவிட்டாலும் உச்சிக்குப் போவது உறுதி. கட்சியில் தொண்டரானால் தலைவராவதுண்டு. பெரும் தலைவராவது குறைவு. சிறு தலைவராகலாம். பெரும் தலைவரானவரெல்லாம் பெரிய மனிதராய் கட்சிக்குள் பெரிய நிலையில் நுழைந்தவரே. Engineering படிப்பல்லாதவர்க்கு engineering அறிவு இருப்பதுண்டு. இலக்கியமே படித்தறியாதவர்க்கு இலக்கிய நயம் தெரியலாம். இலட்சியத்தையே அறியாதவர் இலட்சிய ஸ்தாபனத்துள் வரலாம். இவர்கள் அருளின் கண்ணில் பட்டால், உச்சிக்குப் போவது சட்டம். காமராஜ் தொண்டராகி தலைவரானார். அன்னை தரிசனம் பெற்றார். அகில இந்திய தலைவராகப் பிரபலமானார். இலக்கிய நுணுக்கமறிந்தவர் அருளின் சூழலுள் அவரையறியாமல் வந்தார். உச்சிக்குப் போய் மேலும் மேலும் உயர்ந்து கொண்டே போனார். நாம் அன்னையைத் தீவிரமாகப் பின்பற்றுபவரானால், மத வழிபாடு. பண்டிகை, கோயில், விரதம் சுகுனம் பின்பற்றாதவரானால் மையம் நம்மை அருளின் பார்வையில் கொண்டு நிறுத்தும். அதன்பின் நமக்கு யோகம் உண்டு. வாழ்வில் யோகம் எனில் அதிர்ஷ்டம். அது பெரு நிதி. வீட்டை தியான் மையமாக்கி நெஞ்சை அன்னையின் ஆலயமாக்கினால் செல்வம் வருவதைத் தடை செய்ய முடியாது. பலனை ஏற்றால் அதுவே முடிவு. பலனைக் கருதாவிட்டால் அதுவே ஆரம்பம். தமிழ்நாடு தவப்பயன் பெற்றதால் பகவானும் அன்னையும் இங்கு வந்து இருந்தனர். நாம் அவர் யோகத்தை யோகமாகவோ, வாழ்க்கையிலோ ஏற்பது நன்று.

Mark Roberts

நம்மிடம் இல்லாத குறையால் நமக்கு தொந்தரவு வராது. Mark Roberts படிப்பு, வேலை, திருமணம், உறவு ஆகியவற்றால் ‘உச்ச’ கட்டத்திலிருக்கும் பொழுது ஒரு போக்கிரி Sowerby காட்டிய ஆசைக்குப் பலியாகி, “திவாலாகி” தப்பித்தது கதை. Mark-க்கு £900 வருமானம். அவன் தம்பிக்கு - John - £30 வருமானம். அந்த போக்கிரி Mark-ஐத் தேடி வந்த இடத்தில் அவன் தம்பியை சந்திக்கிறான். John-னுடைய அதிகாரி Cabinet மந்திரி. இந்த போக்கிரி மந்திரியின் மைத்துனர். M.P. இவன் £200,000 பவன் சொத்தை 25 ஆண்டாக அழித்தவன். 50 வயதுள்ளவன். இளைஞர்களைப் பிரியமாக நெருங்கி பெரிய இடத்து - Duke - உறவை அறிமுகப்படுத்தி அவர்களை இவன் கடனுக்கு ஜாமீன் போடச் செய்வான். Duke ஆதாவில் 25 ஆண்டாக M.P.-யாக இருப்பதால் M.P.-யை கைது செய்ய முடியாது என்பதால் ஜாமீன் போட்டவர் கடனைக் கட்டுவார். இவர் பழகும் இளைஞர்கள் பெரும் செலவந்தர்கள் என்பதால் அவர்கள் கொடுத்த கடனைக் கேட்கக் கூச்சப்படுவார்கள். அளவுகடந்து பிரியமாகவும் நெகிழ்ந்த இனிமையுடனும் இவர் பழகுவதாலும், இவரால் ஒரு முறை எமாற்றப்பட்டவர்கள், மேலும் எமாற மாட்டார்கள் என்பதாலும் இவர் மூலம் வந்த கடனை எவரும் வெளியில் குறையாக சொல்லவதில்லை. எனினும் விஷயம் தெரிபவர்கட்கு இவர் எமாற்றுவித்தை தெரியும். Lord Lufton-உடன் ரேசில் £ 4000 தோற்றார். Lufton பணத்தைக் கட்டினார். கட்டியதுடன் இவரைக் கடிந்து கொள்ளவில்லை. குறை சொல்லவில்லை என்பதால் 3 முறை £ 4000 வாங்கிவிட்டார். மேலும் £ 300 வாங்க முயன்றபொழுது Lufton கோபப்பட்டார். Sowerby-இன் சாதுரியம் Lufton-யை கோபப்பட்டதற்காக வெட்கப்பட வைத்தது. 50-வயது சாமரத்தியசாலியை 20-வயது பிரபுக்களான இளைஞர்கள் சமாளிக்க முடியாது. John Roberts-யை இவர் சந்தித்த பொழுது John இவருக்கு உதவி செய்ய முன்வருகிறார். உதவி செய்தால் பணம் போகும். Sowerby உதவியை மறுக்கிறார். வெளியில் போனபின் என் மறுத்தோம் என வருந்துகிறார். Mark ஆசைப்பட்டதால் எமாந்து விட்டார். John-இடம் ஆசையில்லை, குறையில்லை, வலிய மாட்டிக் கொள்ள முன்வந்தாலும் Sowerby மறுத்துவிட்டுப் போகிறார். நம்மிடம் குறையில்லாத பொழுது வலிய வம்பை விலைக்கு வாங்கினாலும் பணம் போகாது. பணமானாலும், பிரச்சனையானாலும், வம்பானாலும் John போன்றவர்களிடம் அது வராது. Sowerby-யே வலிய மறுத்து விட்டார் என்ற பொழுது சட்டம் எவ்வளவு துல்லியமாகச் செயல்படுகிறது எனக் காணலாம். அன்பர்கட்குப் பிரச்சனையில்லை. வலிய கூப்பிட்டாலும் அது வராது, அது protection. அறிவில்லாமல் அதை அழிப்பது முறையாகாது.

